Kostely zasvěcené tajemství Narození Páně

Kostel Narození Páně na pražské Loretě

O Velikonocích jsme hledali české kostely zasvěcené tajemství Kristova vzkříšení, nyní před Vánocemi jsem se pokusil hledat kostely zasvěcené tajemství Kristova narození a našel jsem dva, oba pod patronací řádu kapucínů, kteří jako duchovní synové sv. Františka šíří úctu k jesličkám.

O pražské Loretě jsme v Hlasech národa psali již vícekrát. Centrem zdejšího poutního místa je tzv. svatá chýše, malá kaple, která je kopií stavby, která se nachází v italském Lorettu a podle legendy má jít o domek, ve kterém žila Panna Marie v Nazaretě, a který byl do Itálie zázračně přenesen anděly.

Zakladateli a mecenáši pražské Lorety byla rodina Lobkowiczů. Duchovní správa byla svěřena kapucínům. Oficiální název dnes zní: Poutní kostel Narození Páně s loretánskou kaplí v Provincii kapucínů. Vlastní kostel Narození Páně je umístěn uprostřed východní strany ambitu, za loretánským domkem schovaným za impozantním průčelím Lorety, kterému dominuje věž s proslulou zvonkohrou. Kostel Narození Páně je typicky barokní stavba s výrazným rokokovým interiérem. Byl postavený v letech 1734 - 1735 stavitelem K. I. Dienzenhoferem na místě původní kaple z roku 1661. Klenba kostela je v kněžišti vyzdobena obrazem Obětování Krista a církevních Otců od V. V. Reinera z roku 1736. Loď kostela je vyzdobena nástrojními freskami Klanění králů a Klanění pastýřů od J. A. Schöpfa z roku 1742. Zařízení kostela má jednotný rokokový ráz a je dílem předních mistrů třicátých let 18. století.

Sousoší na zdi pražské Lorety, kde se sv. František klaní malému Ježíškovi v náruči Panny Marie

Klášterní kostel Narození Páně v Opočnu

Město Opočno se nachází v okrese Rychnov nad Kněžnou asi 10 km jižně od Nového Města nad Metují ve východních Čechách. Opočno bylo založeno v 1. polovině 14.století a postupně zde vznikly kostely Panny Marie (1361) a Nejsvětější Trojice (1716).

Kostel Narození Páně spolu s kapucínským klášterem byl založen roku 1673 Ludvíkem Colloredem z Walsee. Stavba byla dokončena 1678 a byla provedena italským stavitelem Bernard Minelli. Kostel sám je prostá jednolodní stavba s pravoúhle zakončeným presbytářem, boční kaplí Panny Marie a oratoří. Ke kostelu přiléhá klášter se čtyřkřídlým ambitem.

Obraz na hlavním oltáři znázorňuje betlémskou událost Narození Páně. V dolním pravém rohu obrazu je portrét zakladatele, jeho manželky a dcery. Zakladatel drží v ruce model kostela. Obětní stůl je z r. 1979. V přední části ozdoben výjevy z utrpení Páně. Ambon – pulpit je zdoben obrazem sv. Františka Serafinského jako představitele žitého evangelia. Výjevy na obětním stole i na ambonu jsou tepány ve měděné folii.

Kapucínský kostel Narození Páně v Opočnu

Oltář navrhl stejně jako ambon a výjevy tepal P. Václav Hartman z Hronova. Na oltáři příční kaple je vzácná barokní socha P. Marie. V kostele se uchovávají jako vzácná památka skříňové jesličky s figurkami z vosku, oblečenými do dobových kostýmů.

Ke kostelu byly přistavěny v 18. století ambity, v nichž je 14 obrazů křížové cesty z r. 1760 od slavného vídeňského malíře Jana Václava Bergla.

V kostele se koná každoročně slavnost zvaná Porciunkule, vždy v neděli po 2. srpnu. Je to pouť, která má velkou tradici a je hojně navštěvována věřícími ze širokého okolí. Jméno „Porciunkule" znamená „podíleček" – porce, malá porce. Tak nazval sv. František malý kostelík poblíž svého rodného Assisi, ktarý byl zasvěcen Panně Marii Andělské. Kostelík byl v době sv. Františka na spadnutí, světec jej opravil, nazval jej uvedeným jménem a slavil 2. srpna 1208 jeho posvěcení.

Z různých pramenů připravil
Mons.Dušan Hladík

Foto na titulní straně:
Loreta s kostelem Narození Páně v Praze na Hradčanech

Z nebe Květ

Vzešla hvězda
nad Betlémem,
ozářila svět
v chlévě mezi
slámou, senem
vykvet z nebe Květ!

Vůní svojí
podmaňuje,
kdo Mu běží vstříc,
dej Mu k Jeslím
srdce tvoje
On ti vrátí víc.

Jezulátko,
Boží Dítko,
zahřej srdce chladné,
zasaď do něj
z ráje Kvítko,
když v něm štěstí vadne.

Ochraňuj v nás
ten svůj Kvítek
od mrazu a od ledu,
my Ti za to
zazpíváme
naši českou koledu.

K Vánocům 1973
zakoledoval Karel Chrobák

SVATÁ VÁNOČNÍ NOC

nesmí zůstat
bez chvalozpěvu,
nesmí zůstat temná,
ale ať je ozářena
nebeským světlem

Světlo radosti
u jesliček a vánočního stromku

Světlo štěstí
u novoročního přípitku

Světlo naděje
při nesení svého kříže ve dnech budoucích

Vám přeje
v modlitbách na Vás vzpomíná
a na dálku všem žehná

Mons. Dušan Hladík

LITURGICKÁ ČTENÍ

4.neděle adventní - 19.prosince 2010

1. ČTENÍ - Iz 7, 10-14
Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Hospodin promluvil k Achazovi skrze proroka Izaiáše: „Vyžádej si znamení od Hospodina, svého Boha, ať hluboko v podsvětí, či nahoře na výšinách!" Achaz však řekl: „Nebudu žádat, nebudu pokoušet Hospodina." Tu pravil Izaiáš: „Slyšte tedy, Davidův dome! Nestačí vám omrzovat lidi, že omrzujete i mého Boha? Proto vám dá znamení sám Pán: Hle, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Emanuel to je 'Bůh s námi'."

2. ČTENÍ - Řím 1, 1-7
Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Pavel, služebník Ježíše Krista, povolaný za apoštola, určený k hlásání radostné zvěsti. Bůh ji už předem slíbil ústy svých proroků ve svatém Písmě o svém Synu. Ten pochází jako člověk z rodu Davidova, duchem svatosti se prokázal jako mocný Boží Syn tím, že vstal z mrtvých: Ježíš Kristus, náš Pán. Od něho jsme dostali milost i apoštolské poslání, abychom na oslavu jeho jména přivedli k ochotnému přijetí víry všecky národy. K nim patříte i vy, protože si vás Ježíš Kristus povolal. Všem v Římě, které Bůh miluje a které povolal do stavu svatých: milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.

EVANGELIUM - Mt 1,18-24
Slova svatého evangelia podle Matouše.

S narozením Ježíše Krista to bylo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena s Josefem. Ale dříve než spolu začali bydlet, ukázalo se, že počala z Ducha svatého. Protože její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vydat pohaně, rozhodl se tajně se s ní rozejít. Když už to chtěl udělat, zjevil se mu ve snu anděl Páně a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se k sobě vzít svou manželku Marii. Vždyť dítě, které počala, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříchů." To všechno se stalo, aby se naplnilo, co řekl Pán ústy proroků: 'Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Emanuel,' to znamená 'Bůh s námi'. Když se Josef probudil ze spánku, udělal, jak mu anděl Páně přikázal: vzal svou ženu k sobě.

Slavnost narození Páně 25.prosince 2010

Boží hod vánoční - v noci

1.ČTENÍ - Iz 9, 1-3. 5-6
Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo, obyvatelům temné země vzchází světlo. Dáváš mnoho jásotu, zvětšuješ radost; veselí se před tebou, jako se jásá o žních, jako plesají ti, kdo se dělí o kořist. Neboť jho, které ho tížilo, hůl na jeho šíji a bodec jeho otrokáře jsi zlomil jako za midjanských dnů. Hle, dítě se nám narodilo, syn je nám dán, vládu má na svém rameni a dostal jméno podivuhodný rádce, mocný Bůh, věčný otec, kníže pokoje. Jeho vladařství vzroste a pokoje nebude konce; bude vládnout na Davidově trůně a v jeho království, aby je upevnil a utvrdil právem a spravedlností od tohoto času až navěky! Způsobí to horlivost Hospodina zástupů.

2. ČTENÍ - Tit 2, 11-14
Čtení z listu svatého apoštola Pavla Titovi.

Projevila se Boží dobrota, která přináší spásu všem lidem. Vede nás k tomu, abychom se odřekli bezbožného života i světských žádostí a žili v tomto nynějším věku rozvážně, spravedlivě a zbožně a přitom očekávali v blažené naději slavný příchod našeho velikého Boha a spasitele Krista Ježíše. On vydal sám sebe za nás, vykoupil nás z každé špatnosti a očistil si nás, abychom byli jeho vlastním lidem, horlivým v konání dobrých skutků.

EVANGELIUM - Lk 2, 1-14
Slova svatého evangelia podle Lukáše.

V těch dnech vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby se v celé říši provedlo sčítání lidu. To bylo první sčítání a konalo se, když byl v Sýrii místodržitelem Kvirinius. Šli tedy všichni, aby se dali zapsat, každý do svého města. Také Josef se odebral z galilejského města Nazareta vzhůru do Judska do města Davidova, které se jmenuje Betlém, protože byl z rodu a kmene Davidova, aby se dal zapsat spolu s Marií, sobě zasnoubenou ženou, která byla v požehnaném stavu. Když tam byli, naplnil se jí čas, kdy měla porodit. A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo. V té krajině nocovali pod širým nebem pastýři a střídali se na hlídce u svého stáda. Najednou u nich stál anděl Páně a sláva Páně se kolem nich rozzářila a padla na ně veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechen lid: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel - to je Kristus Pán. To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinuté do plének a položené v jeslích." A náhle bylo s andělem celé množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má Bůh zalíbení."

Boží hod vánoční - za svítání

1. ČTENÍ - Iz 62,11-12
Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Hospodin ohlašuje až do končin země: „Řekněte siónské dceři: Hle, přichází tvá spása, u sebe má svou mzdu, před sebou má svůj zisk. Nazvou je: ‚Svatý lid, vykoupení od Hospodina.' Ty pak dostaneš jméno ‚Vytoužené, neopuštěné město'."

2. ČTENÍ - Tit 3, 4-7
Čtení z listu svatého apoštola Pavla Titovi.

Projevila se dobrota Boha, našeho spasitele, a jeho láska k lidem; ne snad proto, že my jsme vykonali něco dobrého, ale ze svého milosrdenství nás spasil v koupeli znovuzrození a obnovení Duchem svatým. Toho na nás vylil v hojnosti skrze našeho spasitele Ježíše Krista, abychom - ospravedlněni jeho milostí - dostali jako dědictví vytoužený věčný život.

EVANGELIUM - Lk 2, 15-20
Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když andělé odešli od pastýřů do nebe, řekli si pastýři mezi sebou: „Pojďme tedy do Betléma podívat se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil!" Pospíchali tam a nalezli Marii a Josefa i děťátko položené v jeslích. Když ho uviděli, vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno. Všichni, kdo to slyšeli, podivili se tomu, co jim pastýři vyprávěli. Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom. Pastýři se zas vrátili. Velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno.

Svátek Svaté Rodiny - 26.prosince 2010

1. ČTENÍ - Sir 3, 3-7. 14-17a (řec. 2-6. 12-14)
Čtení z knihy Sirachovcovy.

Pán chtěl, aby otec byl od dětí ctěn, a potvrdil právo matky u potomstva. Kdo ctí otce, usmiřuje své hříchy, kdo si váží matky, jako by sbíral poklady. Kdo ctí otce, dočká se radosti na vlastních dětech a bude vyslyšen, když se modlí. Kdo ctí otce, bude dlouho žít, kdo poslouchá otce, občerstvuje svou matku. Synu, ujmi se svého otce, když zestárne, a netrap ho, dokud je živ. Slábne-li mu rozum, ber na něj ohled a nepohrdej jím, když ty jsi v plné síle. Nezapomene se ti, žes měl soucit s otcem, započítá se ti jako náhrada za tvé hříchy.

2. ČTENÍ - Kol 3, 12-21
Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

Bratři! Jako od Boha vyvolení, svatí a milovaní projevujte navenek milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost. Snášejte se a navzájem si odpouštějte, má-li kdo něco proti druhému. Pán odpustil vám, proto odpouštějte i vy. A nadto nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalosti. Ať ve vašem srdci vládne Kristův pokoj: k němu jste byli povoláni v jednom těle. Buďte za to vděční. Kristova nauka ať je u vás ve své plné síle: moudře se navzájem poučujte a napomínejte. S vděčností zpívejte Bohu z celého srdce žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Cokoli mluvíte nebo konáte, všecko dělejte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci. Vy ženy, buďte svému muži podřízeny, jak se to sluší na křesťanky. Vy muži, mějte svou ženu rádi a nechovejte se k ní mrzoutsky. Vy děti, ve všem svoje rodiče poslouchejte, jak se to patří u křesťanů. Vy otcové, nedrážděte svoje děti, aby neztrácely odvahu.

EVANGELIUM - Mt 2, 13-15. 19-23
Slova svatého evangelia podle Matouše.

Když mudrci odešli, zjevil se Josefovi ve snu anděl Páně a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uteč do Egypta a zůstaň tam, dokud ti neřeknu. Herodes totiž bude po dítěti pátrat, aby ho zahubil.“ Vstal tedy, vzal v noci dítě i jeho matku, odebral se do Egypta a byl tam až do Herodovy smrti. Tak se splnilo, co řekl Pán ústy proroka: 'Z Egypta jsem povolal svého syna.' Když Herodes zemřel, zjevil se v Egyptě Josefovi ve snu anděl Páně a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku a jdi do izraelské země, protože ti, kdo ukládali dítěti o život, už zemřeli.“ Vstal tedy, vzal dítě i jeho matku a odebral se do izraelské země. Ale když uslyšel, že je v Judsku místo svého otce Heroda králem Archelaus, bál se tam jít a podle pokynu ve snu se odebral na území galilejské. Šel tedy a usadil se v městě, které se jmenuje Nazaret, aby se splnilo, co je řečeno ústy proroků: 'Bude nazýván Nazaretský.'

Matky Boží, Panny Marie - 1.ledna 2011

1. ČTENÍ - Nm 6, 22-27
Čtení ze čtvrté knihy Mojžíšovy.

Hospodin řekl Mojžíšovi: „Řekni Áronovi a jeho synům: Tak budete žehnat izraelským synům; budete jim říkat: 'Ať tobě Hospodin požehná a ochraňuje tě! Ať tobě Hospodin ukáže svou jasnou tvář a je ti milostivý! Ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a dopřeje ti pokoje!' Budou vzývat moje jméno nad izraelskými syny a já jim požehnám.“

2. ČTENÍ - Gal 4, 4-7
Čtení z listu svatého apoštola Pavla Galaťanům.

Bratři! Když se naplnil čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného ze ženy, podrobeného Zákonu, aby vykoupil lidi, kteří podléhali Zákonu. Tak jsme byli přijati za syny. A protože jste synové, poslal nám Bůh do srdce Ducha svého Syna, Ducha, který volá: „Abba, Otče!“ Už tedy nejsi otrok, ale syn a jako syn také dědic skrze Boha.

EVANGELIUM - Lk 2, 16-21
Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Pastýři pospíchali do Betléma a nalezli Marii a Josefa i děťátko položené v jeslích. Když ho uviděli, vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno. Všichni, kdo to slyšeli, podivili se tomu, co jim pastýři vyprávěli. Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom. Pastýři se zas vrátili. Velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno. Když uplynulo osm dní a dítě mělo být obřezáno, dali mu jméno Ježíš, jak ho nazval anděl, než bylo počato v mateřském lůně.

Slavnost Zjevení Páně - 6.ledna 2011

1. ČTENÍ - Iz 60, 1-6
Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Vstaň, rozsviť se Jeruzaléme, neboť vzešlo tvé světlo a Hospodinova velebnost září nad tebou! Hle, tma zahaluje zemi a temnota národy, nad tebou však zazáří Hospodin, jeho velebnost se zjevuje nad tebou. Národy budou kráčet v tvém světle a králové v tvé vycházející záři. Rozhlédni se kolem a podívej se: ti všichni se shromáždili, přišli k tobě. Zdaleka přicházejí tvoji synové, na zádech jsou přinášeny tvoje dcerky. Spatříš to a zazáříš, radostí se zachvěje a rozšíří tvé srdce, neboť tě zalije bohatství moře, přinesou ti statky národů. Záplava velbloudů tě přikryje, dromedáři z Midjanu a Efy, přijdou všichni ze Sáby, přinesou zlato a kadidlo, rozhlásí Hospodinovu slávu.

2. ČTENÍ - Ef 3, 2-3a. 5-6
Čtení z listu svatého apoštola Pavla Efesanům.

Bratři! Slyšeli jste, že Bůh mě pověřil pracovat pro vás na díle milosti. Ve zjevení mi totiž bylo oznámeno to tajemství. V dřívějších dobách to lidé tak nevěděli, ale nyní to bylo odhaleno z osvícení Ducha jeho svatým apoštolům a kazatelům mluvícím pod vlivem vnuknutí: že totiž také pohané mají stejná dědická práva, že jsou údy téhož těla a že stejně i jim platí ona zaslíbení skrze Ježíše Krista, když uvěří kázání evangelia.

EVANGELIUM - Mt 2, 1-12
Slova svatého evangelia podle Matouše.

Když se Ježíš narodil v Betlémě v Judsku za času krále Heroda, přišli do Jeruzaléma mudrci od východu a ptali se: „Kde je ten narozený židovský král? Uviděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto jsme se mu přišli poklonit.“ Když to uslyšel král Herodes, ulekl se a s ním celý Jeruzalém. Svolal všechny velekněze a učitele Zákona z lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Řekli mu: „V Betlémě v Judsku, neboť tak je psáno u proroka: 'A ty, Betléme v judské zemi, nejsi vůbec nejmenší mezi judskými předními městy, protože z tebe vyjde vládce, který bude panovat mému izraelskému lidu'.“ Tehdy si Herodes tajně zavolal mudrce a zevrubně se jich vyptal na dobu, kdy se ta hvězda objevila, poslal je do Betléma a řekl: „Jděte a důkladně se na to dítě vyptejte. Až ho najdete, oznamte mi to, abych se mu i já přišel poklonit.“ Když krále vyslechli, vydali se na cestu. A hle - hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo dítě. Jakmile uviděli hvězdu, zaradovali se nevýslovnou radostí. Vstoupili do domu a spatřili dítě s jeho matkou Marií, padli na zem a klaněli se mu. Otevřeli své pokladnice a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. Ve snu dostali pokyn, aby se k Herodovi už nevraceli, proto se vrátili jinou cestou do své země.

ZPRÁVY Z VLASTI

Carolina od 1. do 30.listopadu 2010

Politické události

Oslavy 17. listopadu gradovaly slavnostní mší ve svatovítské katedrále

„A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům," linulo se jednohlasně vznešenými prostory pražské katedrály sv. Víta. Desítky lidí se zde sešly u příležitosti oslav Dne boje za svobodu a demokracii. Zazněly projevy prezidenta Václava Klause, arcibiskupa Dominika Duky a prorektora Karlovy univerzity Martina Prudkého. Atmosféru shromáždění navodila státní hymna ve varhanním provedení a následný příchod arcibiskupa Dominika Duky. Ten ve své úvodní řeči připomněl spojitost studentských demonstrací v roce 89 se zásahem nacistických okupantů proti českým vysokým školám o padesát let dříve. Neopomenul poděkovat všem, kteří se na boji proti komunismu podíleli. Prezident v projevu polemizoval s možnými důvody příchodu totality. „Přiznejme si, že komunismus nebyl žádnou nahodilostí, že k nám nebyl zcela bez našeho vědomí importován či na klíč dodán, že nebyl vykonáván jen hrstkou funkcionářů komunistické strany..." Dále zdůraznil, že se v počátcích rudé totality neuvažovalo o možných paralelách s nacismem. Tentýž den při pietní akci u Hlávkovy koleje vyjádřil nesouhlas se srovnáváním poválečného násilí Čechů na Němcích s dobou okupace. Vystoupil též prorektor Univerzity Karlovy Martin Prudký se vzpomínkou na medika Jana Opletala, který byl smrtelně zraněn 28. října 1939 a jehož pohřeb přerostl v protinacistickou demonstraci. Na závěr všichni přítomní povstali a katedrálou se rozlehl sborový otčenáš. Slavnostní náladu podtrhl hudební zážitek - Mozartovo Requiem v podání sólistů Edity Adlerové, Dagmar Vaňkátové, Tomáše Jindry, Viktora Bytcheka a katedrálního sboru. Prezident Václav Klaus, premiér Petr Nečas, bývalý prezident Václav Havel a mnozí další zapálili ten den svíčky či položili květiny v podloubí na Národní třídě, kde před 21 lety zasáhla policie proti demonstranttům. Datum 17. listopadu provázelo v Praze i několik protestů. Symbolicky vystoupili studenti proti zavedení školného a proti reformám připravovaným ministrstvem školství. S transparenty s nápisy jako Vzdělání není zboží! se asi 200 účastníků přesunulo z Palackého náměstí na náměstí Palachovo. Cestou přelepovali vybrané budovy bílou páskou. Chtěli tak pomyslně škrtnout instituce, na jejichž financování podle nich v budoucnu už nebudou prostředky.

Německý prezident Wulff poprvé navštívil Česko. Přimlouval se za euro

Nový německý prezident Christian Wulff přicestoval na první oficiální návštěvu Česka. V Praze jednal o hospodářských vazbách, historických událostech i koupi Lobkowiczkého paláce na pražské Malé Straně, kde sídlí německé velvyslanectví. Václav Klaus po schůzce se svým protějškem chválil vzájemnou spolupráci. „Nejlepší vztahy v historii," prohlásil. Wulff se v pondělí 22. listopadu dopoledne sešel s Václavem Klausem, s nímž mluvil také o citlivých otázkách česko–německých vztahů. „My nesrovnáváme zločiny, které Němci spáchali na Češích a opačně. Jsme na hony vzdáleni tomu, tyto události stavět na stejnou úroveň," citoval Wulffa Český rozhlas. Jednapadesátiletý prezident, povoláním právník, tak nijak ostře nereagoval na Klausovo prohlášení z minulého týdne, že poválečné násilí Čechů na Němcích bylo nesrovnatelně menší než násilí páchané nacisty na okupovaných územích. Pouze naznačil i postoj své země. „Myslím, že 65 let od konce druhé světové války můžeme my Němci vyjádřit přání, aby se historicky zpracovaly i ty události, které po německých ukrutnostech následovaly," uvedl nástupce Horsta Köhlera v úřadě. Státníci kromě vzájemných vztahů hovořili také o evropských otázkách. Zatímco Wulff doporučoval Česku přijetí eura, Klaus setrval v dlouhodobé pozici euroskeptika. „Vstup do eurozóny pro nás v současnosti vůbec není tématem," prohlásil po setkání. Wulff po slavnostním obědě, jehož se zúčastnil i první český prezident Václav Havel, jednal s premiérem Petrem Nečasem. Kromě hospodářských vztahů a situace v Evropské unii se prezident opětovně zajímal o Lobkowiczký palác Výměnou nabídl lukrativní pozemky v Berlíně, na nichž by mohlo vzniknout nové české velvyslanectví. „O návrhu budeme uvažovat," potvrdil jednání Nečas.

Projekt Česká hlava vyznamenal vědce, vláda ocenila úspěchy v genetice

Vědci se opět zapsali do povědomí národa při předávání cen České hlavy 2010. Národní cenu vlády získal 14. listopadu genetik Jan Svoboda za celosvětový přínos ve výzkumu retrovirů, jež způsobují například leukémii či AIDS. Také vědci z oblasti techniky či zubní medicíny si spolu s ostatními odnesli odměnu v celkové výši dvou miliónů korun, uvádí domovská stránka projektu. Profesor Jan Svoboda je odborník v retrovirologii a působí v Ústavu molekulární genetiky Akademie věd ČR. Jeho studie představují základní kámen ve výzkumu retrovirů, podle serveru Svobodovu práci zmiňují i nositelé Nobelovy ceny H. Varmus a M. J. Bishop, kteří onkoviry objevili a definovali. V kategorii Invence šla cena společnosti Kapsch do rukou profesorů Vladimíra Maříka a Michala Pěchoučka z Fakulty elektrotechnické Českého vysokého učení technického v Praze. Oba dlouhodobě pracují v oblasti vývoje technologií s prvky umělé inteligence. Výsledky jejich prací využívají v praxi mj. NASA či US Air Force (americké letectvo). V kategorii Industrie se na výsluní dostaly upravené zubní implantáty inženýra Jakuba Strnada, jež dnes využívá více než 20 zemí světa. Tyto zubní náhrady pacientům značně urychlují léčbu, tělo člověka je totiž nevnímá jako cizí tělísko. Cenu Patria pro osobnost, která se prosadila v zahraničí, získal profesor chemie František Tureček, působící v USA. Studentskou cenou Doctorandus se může pochlubit Jaromír Chalupský z ČVUT v Praze a Fyzikálního

ústavu AV ČR za zkoumání v oblasti rentgenového a laserového záření a druhou studentskou cenu Gaudeamus si „vybádala" historička Markéta Růčková z Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Každoročně pořádaná soutěž by měla vést k podpoře vědy, techniky, vývoje a poznání. Ceny uděluje vláda s dalšími firmami celkem v šesti kategoriích. Do všech kategorií bylo letos nominováno celkem 59 vědců a jejich přehled je k dispozici na www.ceskahlava.cz.

Předsedou Senátu se stal Milan Štěch

Po podzimních volbách, ve kterých uspěla ČSSD s celkovým ziskem 41 z 81 křesel a levice poprvé v historii získala v horní komoře parlamentu převahu, bylo potřeba zvolit nového předsedu Senátu, po prezidentovi druhého nejvyššího ústavního činitele. Tím se podle očekávání stal sociální demokrat Milan Štěch, který neměl protikandidáta. Štěch v minulosti vedl Českomoravskou konfederaci odborových svazů a v horní komoře zastával funkci místopředsedy. Křeslo si nyní vyměnil s Přemyslem Sobotkou z ODS. "Určitě nebudu plakat, to při mé povaze není mým zvykem," uvedl bývalý předseda pro iHNed.cz. Nově bude ve vedení Zdeněk Škromach z ČSSD, bývalý ministr práce a sociálních věcí, a Alena Palečková z ODS. Místopředsedy byli znovu zvoleni Alena Gajdůšková (ČSSD) a Petr Pithart (KDU-ČSL). Jedno z prvních rozhodnutí, které bude muset Senát udělat, se bude týkat fotovoltaiky (tzv.slunečních elektráren). Senátoři budou posuzovat zavedení speciální daně pro větší fotovoltaické elektrárny. V případě schválení této novely, kterou již odsouhlasili poslanci, by místo plánovaných 10% elektřina příští rok zdražila „jen" o 5%. Státu však hrozí kvůli solární dani arbitráže a soudní spory. „Celkem bude navrhovanými kroky poškozeno 1450 firem a ohroženo bude více než pět tisíc pracovních míst, která fotovoltaika vytvořila," kritizuje v deníku E15 novelu František Smolka, prezident České průmyslové fotovoltaické asociace. Arbitrážím by se Štěch chtěl vyhnout, v Otázkách Václava Moravce uvedl: "My jsme povinni chránit peníze na všech úrovních. Pokud hrozí arbitráže, musíme se tím zabývat, aby Česká republika neplatila miliardy." Podle průzkumu agentury STEM je více než polovina lidí spokojena s vítězstvím ČSSD v říjnových senátních volbách.

Novým předsedou KDU-ČSL se stal Pavel Bělobrádek

Ve Žďáru nad Sázavou se ve dnech 20. a 21.listopadu 2010 konal volební sjezd KDU-ČSL, který řešil situaci poté, co se lidovci nedostali po dvaceti letech do parlamentu. Sjezd začal projevem úřadující předsedkyně Michaely Šojdrové, která shrnula příčiny neúspěchu - špatná volební kampaň, vznik TOP 09 a také úbytek členů. Novým předsedou KDU-ČSL se stal Pavel Bělobrádek, třiatřicettiletý krajský tajemník z Pardubic a překvapivě porazil Michaelu Šojdrovou. Delegáti sjezdu ho překvapivě zvolili už v prvním kole volby. Dostal 280 hlasů z 425 platných hlasů. Mandát získal do roku 2013. Předsjezdová favoritka Michaela Šojdrová, která posledních pět měsíců vedla stranu z pozice úřadující předsedkyně a dovedla ji k senátním a komunálním volbám, tak neuspěla. Získala jen 84 hlasů. Bělobrádkův projev mezi nerozhodnutými delegáty sklidil nejvíce úspěchu. Podle něj by měla strana směřovat k pravému středu. Přesto se vyhranil i proti vládní politice, jejíž škrty označil za "tupé a asociální". Exposlanec Ludvík Hovorka dostal 41 hlasů, čtvrtý z kandidátů Jaroslav Orel 20 hlasů. Lidovci zvolili nástupce Cyrila Svobody, který na předsednický post rezignoval po květnových volbách. Po nich se KDU-ČSL poprvé ve své devadesátileté historii nedostala do Poslanecké sněmovny. V komunálních volbách však obhájili pozici třetí nejsilnější strany, jejich pětičlenný senátorský klub je také třetím nejpočetnějším zastoupením v horní komoře Parlamentu. Na místo prvního místopředsedy zvolili delegáti sjezdu Petra Šilara, senátora za obvod Ústí nad Orlicí. Dalšími místopředsedy se stali: Klára Liptáková, vystudovaná ekonomka a dosud pracující jako daňová poradkyně, Marián Jurečka, rostlinolékař a soukromý zemědělec, Pavel Svoboda, kandidát na eurokomisaře za KDU-ČSL a bývalý poradce ministra zahraničních věcí, a Helena Šustrová, učitelka na gymnáziu z Nového Města na Moravě. Sjezd dále rokoval o budoucnosti KDU-ČSL a navrhl reformu stanov.

Bohuslav Svoboda novým pražským primátorem, navzdory mohutným protestům

Zastupitelský sbor pražské radnice v úterý 30. listopadu podle očekávání zvolil novou radu. Na základě koaliční smlouvy mezi občanskými a sociálními demokraty se primátorem stal volební lídr ODS Bohuslav Svoboda. Na křesla náměstků usednou Karel Březina a Antonín Weinert za ČSSD spolu s Josefem Noskem a Ivanem Kabickým (ODS). Zastupitelé nakonec ve večerních hodinách schválili také zbylé radní, museli však po celý den čelit hlasitému protestu demonstranttů, kteří přímo v budově magistrátu či na přilehlém prostranství kritizovali vznik koalice ODS a ČSSD. Magistrát podobný rozruch dlouho nezažil. Již od rána se na Mariánském náměstí v centru metropole scházely stovky Pražanů, aby daly najevo svůj názor na spolupráci dvou tradičních politických rivalů. Akci pořádalo několik občanských sdružení v čele s uskupením Změňpolitiku.cz. Jeho zástupci shromáždili k předání přes 20 tisíc podpisů tzv. Listopadové výzvy pražským zastupitelům, která na základě volebního vítězství TOP 09 žádala zastupitele k hlasování proti vzniklé koalici druhého a třetího z voleb. Policejní hlídky během demonstrace dohlížely na bezpečnost v okolí budovy, už v dopoledních hodinách však musely sledovat nespokojené občany, jak s pískotem, řevem a zesměšňujícími transparenty následují autory petice přímo do jednacího sálu magistrátu. Ustavující schůzi tak pod tíhou hlasité kritiky Pražanů musel předsedající schůze Svoboda čtyřikrát přerušit. Odpůrce předchozí politiky magistrátu, často spojované s korupčními kauzami a vlivnými podnikateli, přišel podpořit také exprezident Václav Havel. Vedení města podle něho dostalo od svých občanů signál, že jim situace v Praze není lhostejná. Rozjitřenou atmosféru v zasedací místnosti zmírnil až odchod

části demonstrantů a přesun zbytku na galerii pro veřejnost. Hlasité projevy však provázely i další průběh zasedání. Po složení slibů navíc předsedající vyhradil hodinu pro demonstranty, aby promluvili před zastupiteli v dvouminutových intervalech. Zástupce sdružení Změňpolitiku.cz Marek Jehlička ještě před volbou nového vedení města předal zastupitelům petici. "Voliči dali zřetelně najevo, že chtějí zásadní změny dosavadního způsobu vedení magistrátu. Tento způsob vládnutí, či spíše nejvyšší stádium podnikání, se však nezmění. Slibům ani zárukám, a tím pádem ani koalici ODS a ČSSD, nelze věřit. Koalice, které lidé ani nevěří, nemá smysl," sdělil zastupitelům Jehlička. Zástupci koalice v reakci uznali právo lidí vyjádřit svůj nesouhlas protestem, zároveň však připomněli, že lidé musí respektovat principy jednání v demokratickém prostředí. "Politika je nejen o absolutních počtech, ale také o schopnosti uzavírat koalice," sdělil Svoboda. "Pro mě je demokracie především diskuze. Dokážu pochopit zklamání těch, kteří ve volbách uspěli, ale neuspěli v povolebním vyjednávání. Respektuji demokracii a v demokracii vítězí většina. Náš společný program jsme ihned po podpisu zveřejnili. Koalice by měla dostat šanci ukázat, co umí," dodal Březina. S přibývajícími hodinami v sále klesalo napětí, zastupitelé se proto dostali k volbě rady až kolem 19:00. Svoboda ve svém nominačním projevu připomněl, že je pevně rozhodnut přinést na magistrát slibovanou změnu. "Politika je umění možného, které vychází z výsledků voleb. Chceme-li prosadit změny, musíme k tomu mít potřebnou politickou sílu a spolupracujícího koaličního partnera," sdělil před hlasováním. V něm dostal nadpoloviční většinu 33 hlasů, a tak se na kandidáta TOP 09 Zdeňka Tůmu ani nedostalo.

Ze Slovenska

Vražda prominentního advokáta Ernesta Valka šokovala Slovensko i Česko

Sedmapadesátiletý úspěšný právník Ernest Valko zemřel ve svém domě nedaleko Bratislavy. Neznámý vrah ho zastřelil v pondělí 8. listopadu večer. Slovenská policie uvalila na případ informační embargo a zahájila trestní stíhání. Valko byl významným advokátem, který začátkem 90. let nejdříve působil jako federální poslanec a poté předsedal československému ústavnímu soudu. Během své právnické kariéry zastupoval politiky a velké slovenské i české podniky. Motiv činu zatím není zřejmý. Spekuluje se o souvislosti s jeho pracovními aktivitami. Naposledy se jeho jméno uvádělo v souvislosti s kauzou sázkové kanceláře Tipos, ve které hrozí slovenskému státu, že přijde o 66 milionů eur. Podle rodinných příslušníku a policejního prezidenta Valko strach o svůj život nepociťoval, avšak jeho blízký přítel a odborník na bezpečnost Martin Žitný tvrdí opak. Valko údajně s obavami hovořil právě o kauze Tipos. Analytici nevylučují ani útok mafie. Motivem mohla být pomsta nebo právníkovy aktivity mimo advokátní kancelář. Valko se stal před týdnem členem dozorčí rady Slovenských plynáren a na starost měl dostat řešení Duckého směnek. Ján Ducký, bývalý šéf Slovenského plynárenského průmyslu a exministr vlády Vladimíra Mečiara, byl roku 1999 zavražděn. Možným motivem vraždy mohly být právě směnky, kterými měl Ducký platit za akcie krachujících českých podniků. V listopadu 2006 strávil Valko několik dní v policejní cele kvůli obvinění z vydírání při skupování pozemků. Prokuratura stíhání zastavila. Valko měl velmi blízko ke slovenské vládní koalici pravého středu, v jejímž čele stojí premiérka Iveta Radičová. Slovenská politická, ale i advokátní scéna je činem zděšena. „Pokud se tato událost stala v souvislosti s jeho povoláním, tak je to úplná katastrofa," řekl televizi TA3 bývalý šéf advokátní komory Ondrej Mularčík. Osobně znal Valka i bývalý československý a český prezident Václav Havel. „Pondělní vraždou Ernesta Valka jsem hluboce otřesen. Velmi dobře jsme se poznali na počátku 90. let, kdy jsme na federální úrovni úzce spolupracovali. Znám ho jako milého, rozvážného a spolehlivého člověka a výborného právníka," uvedl Havel pro iDnes.cz.

Slovenské komunální volby přinesly vítězství levici, vládní koalice ztrácí

Nezávislí kandidáti a levicová opoziční formace bývalého premiéra Roberta Fica Směr-Sociální demokracie zvítězili 27.listopadu v komunálních volbách na Slovensku. Primátoři s podporou Směru-SD stanou v čele pěti z osmi krajských měst včetně hlavního města Bratislavy. Metropoli povede bývalý ministr školství Milan Ftáčnik, který porazil Magdu Vášáryovou, někdejší diplomatku a současnou poslankyni za nejsilnější koaliční Slovenskou demokratickou a křesťanskou unii-Demokratickou stranu (SDKU-DS). „Je to dobrá zpráva pro Bratislavu," sdělil médiím Fico. Strany současné vládní koalice Ivety Radičové, které prosazují program úsporných opatření pro zpomalení zadlužování země, ovládly pouze Banskou Bystrici a Trnavu. "Volby pro nás nebyly dobré. Ztratili jsme," přiznal médiím Mikuláš Dzurinda, předseda SDKU-DS a ministr zahraničí. V Prešově obhájil primátorskou funkci nezávislý kandidát Pavel Hagyari. Nové primátory a starosty si Slováci volili přímo v celkem 2917 městech a obcích, z nichž nezávislí kandidáti zvítězili v 979 a Směr-SD v 599 městech a obcích. Na třetím místě se umístilo Křesťanskodemokratické hnutí (KDH) se ziskem 161 měst a obcí. K urnám dorazilo 49,69 % zapsaných voličů, což znamená přibližně o 2 % vyšší účast než v komunálních volbách před čtyřmi lety. „Vypadá to tak, že Směr-SD výrazně zvítězil, ale vítězství není až natolik drtivé. Směr-SD stavěl na mobilizační kampani, aby zahojil rány, které utrpěl v parlamentních volbách," uvedl pro slovenský deník Pravda sociolog Pavel Haulík. Podle něj ztráty pravice vyplývají z toho, že ne všude se pravice dokázala shodnout na společném kandidátovi.

Ekonomika

Stručně z ekonomiky

* Česká ekonomika zaznamenala ve třetím čtvrtletí meziroční nárůst o 3 %. To překvapilo analytiky, kteří předpovídali pomalejší růst kolem 2,4 %. Hlavní zásluhu na tom má pozitivní vývoj průmyslu a obchodu. Data vydaná Českým statistickým úřadem 12. listo-

padu jsou zatím předběžná, přesnější čísla budou k dispozici až 9.prosince. Přesto koruna vzápětí po zveřejnění údajů posílila.

* Prezident Václav Klaus 23.listopadu podepsal tři vládní úsporné balíčky, které kabinet prosadil ve stavu legislativní nouze. Návrhy mají zabránit zvyšování schodku rozpočtu. Svým podpisem prezident schválil snížení příspěvků politickým stranám, změny v dani z příjmu a v sociální oblasti. Jedním z opatření je i zdanění Klausova platu. Zároveň budou omezeny některé sociální podpory, například porodné. Změní se i délka vyplácení a výše nemocenské. Kvůli novým pravidlům ve vyměřování platů plánují odboráři na 8.prosince stávku.

* Premiér Petr Nečas ve středu 24. listopadu oznámil, že vláda uvolní část peněz, kterou ministerstva dosud nemohla disponovat. Nejvyšší obnos, 380 milionů, připadne vnitru. Tomu totiž rostou náklady na vyplácení výsluh. „Rozmražení" této částky by ale nijak nemělo ohrozit úspory v letošním rozpočtu. „Mohu stoprocentně zaručit, že schválený deficit 163 miliard korun státního rozpočtu a 5,3 % HDP nebude překročen," řekl ministr financí Miroslav Kalousek pro server iHNed.cz.

* Prezident Václav Klaus podepsal 26. listopadu poslední zákon z úsporného balíčku - zákon o nižší podpoře stavebního spoření. Snížením podpory stavebního spoření o polovinu, respektive jejím 50% zdaněním v příštím roce, by se mělo ulehčit státnímu rozpočtu. Za minulý rok stát vydal na dotacích přes 13 miliard korun. Schodek státního rozpočtu by neměl příští rok přesáhnout 135 miliard, díky úspornému balíčku se mají snížit výdaje celkem o 35 miliard. Opoziční ČSSD se chystá kvůli retroaktivitě normy podat ústavní stížnost.

* K unikátnímu řešení v rámci celé Evropské unie se uchýlila vláda ČR, která se 24. listopadu rozhodla, že aerolinky spojí s Letištěm Praha. Vznik státního Českého holdingu musel ovšem projít důkladnou kontrolou antimonopolního úřadu, který následně vyloučil, že by tímto spojením mohlo vzniknout nekonkurenční prostředí. Prodej ČSA se měl uskutečnit už minulý rok, ale stát od něj odstoupil, jelikož zůstal pouze jediný zájemce - Travel Service. Přípravy na další prodej by pak podle vrchního ředitele správy majetku ministrstva financí Tomáše Uvíry měly začít po roce 2012, nepozději však v roce 2015. ČSA se dlouhodobě potýkají s finančními problémy. Podle spolumajitele Travel Service Jiřího Šimáně už stály daňové poplatníky devět miliard korun.

Kurzovní lístek
2. 12. 2010 (středa)

EUR, 1 .....25.010
Kanada, 1 .....18.812
USA, 1 .....19.009

Kultura

Startuje výstava připomínající 700 let od nástupu Lucemburků na český trůn

Prvního září uplynulo přesně sedm století, co Jan Lucemburkský sňatkem s Eliškou Přemyslovnou získal nárok na trůn Zemí Koruny české. Nyní, dva měsíce po tomto jubileu, otevírá dům U Kamenného zvonu v Praze výstavu Královský sňatek: Eliška Přemyslovna a Jan Lucemburský - 1310. Slavnostnímu zahájení 4.listopadu byly přítomny i významné osobnosti, včetně kardinála Miloslava Vlka a velvyslance Lucemburského velkovévodství Jeana Faltze. Byť je ústředním tématem expozice právě pro české dějiny klíčová politická svatba, ani zdaleka není její jedinou náplní. Obsáhlá výstava se věnuje i době předlucemburské až po Přemysla Otakara II., ale také běžnému životu tehdejších obyvatel a politické i náboženské situaci v Čechách první poloviny 14. století. K prohlédnutí jsou ilustrace z Pasionálu abatyše Kunhuty, Velislavovy bible i úryvky od kronikářů Petra Žitavského a Dalimila. V domě U Kamenného zvonu není pak výstava situována náhodou - v této gotické budově totiž měli podle historických pramenů královští manželé v prvních letech po svém sňatku přebývat, samotná budova a její pečlivě zrestaurovaný interiér jsou tak neobvykle jedním z hlavních exponátů. Jejím zlatým hřebem však nejsou. Tím je takzvaný Poklad ze Slezské středy, tedy sbírka drahocenných náušnic, náramku, prstenů, „korunovaná" svatebním ženským diadémem. Jde o malou část českého královského pokladu a darů přemyslovských králů, který pravděpodobně někdy za vlády Karla IV. skončil v zástavě židovských bankéřů a znovu spatřil světlo světa až dílem náhody v osmdesátých letech 20. století. Určitou exkluzivitu pokladu dodává i jeho vystavení zvlášť od zbytku výstavy, kde se v setmělé místnosti lze obdivovat každému detailu. Druhá část o patro výš se pak věnuje legendě o příchodu krále Jana do Prahy, architektuře a uspořádání tehdejších měst, kterému dominuje zvlášť pro výstavu sestavený model opevnění Starého Města pražského. Atmosféru doby dokresluje každý jednotlivý drobný předmět, ať už jde o sbírku pečetí, vzácné listiny, sochy (včetně rekonstrukce torz původních soch z průčelí domu), relikviáře či bohatě iluminované rukopisy. Na přípravě expozice se podílelo množství českých i zahraničních institucí; mimo jiné Národní památkový ústav, Národní muzeum, wroclawské Národní muzeum či lucembursky Národní archiv. Výstava potrvá do 6. února 2011.

Sport

Ondřej Synek se stal prvním českým veslařským mistrem světa v olympijské disciplíně

Osmadvacetiletý český skifař Ondřej Synek zazářil v sobotu 6.listopadu na mistrovství světa ve veslování na Novém Zélandu, kde porazil čtyřnásobného světového šampióna Novozélanďana Mahé Drysdalea. Stal se tak prvním českým veslařem, kterému se podařilo získat zlatou medaili na světovém šampionátu v olympijské disciplíně. Během letošní sezony neprohrál jediné finále, proto na něho byla kladena velká očekávání. V sobotním finále se Synek nenechal vyprovokovat prudkým startem britského závodníka Alana Campbella, jehož tempo posléze opadlo, a soustředil se na svého hlavního soupeře Drysdalea. Po 750 metrech od startu se probojoval do čela, kde vydržel až do konce závodu na dva kilometry. Ačkoliv Drysdale neúnavně útočil na vedoucí pozici, nepodařilo se mu průběh závodu zvrátit a Synek dojel s náskokem celé délky lodi. Pod vedením svého trenéra Milana Dolečka získal Synek třikrát bronz, jednou stříbro na mistrovství světa a roku 2008 dokonce stříbro na olympiádě v Pekingu. Díky svému sobotnímu velkému úspěchu se Dolečkův svěřenec stal také jednou z největších českých nadějí pro letní olympijské hry v Londýně 2012.

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

Čeští poutníci se ve Vatikánu setkali se Svatým otcem

Ve dnech 9. - 11. listopadu 2010 se konala Národní pouť do Říma, která byla poděkováním papeži za jeho návštěvu České republiky v září loňského roku. Připutovalo sem přibližně 1300 poutníků z Čech, Moravy a Slezska se svými 13 biskupy, bývalým a současným nunciem v České republice, vládní delegací v čele s 1. místopředsedou vlády a ministrem zahraničí Karlem Schwarzenbergem a první dámou Livií Klausovou, zastupující svého manžela, prezidenta ČR Václava Klause.

Vyvrcholením třídenního programu poutě byla Generální audience Svatého otce ve středu 10.listopadu. Svatý otec po znamení kříže pozdravil poutníky z České republiky v českém jazyce těmito slovy: „Srdečně zdravím vás, poutníky z České republiky, kteří jste se zde sešli v tak hojném počtu, abyste oplatili mou návštěvu, kterou jsem s radostí vykonal ve vaší zemi v minulém roce. Milí přátelé, vítám vás! Uchovávám si milou a vděčnou vzpomínku na svou příjemnou cestu do vaší krásné země. Myslím zvlášť na vlídnou ochotu vážených představitelů veřejného života, na vřelé přijetí, kterého se mi dostalo od ctihodných bratří v biskupském úřadu, od kněží, zasvěcených osob i od všech věřících, kteří chtěli s nadšením vyjádřit svou víru kolem Petrova nástupce. Vnímal jsem rovněž pozornost, kterou mi věnovali i ti, kdo, byť vzdáleni od církve, hledají přesto skutečné duchovní lidské hodnoty, jichž chce být katolické společenství radostným svědkem. Prosím Pána, aby milosti oné cesty přinesly plody, a přeji křesťanskému lidu České republiky, aby opět s novým elánem a odvahou vydával všude svědectví Evangeliu. Ze srdce vám všem uděluji zvláštní Apoštolské požehnání, které rozšiřuji vašim rodinám a celé vaší vlasti.“ Poté Benedikt XVI. přivítal poutníky z Carpineto Romano, rodiště papeže Lva XIII., které navštívil v září letošního roku.

Po promluvách představitelé obou delegací jednotlivě přistupovali ke Svatému otci a osobně ho pozdravili. Mons. Dominik Duka OP, arcibiskup pražský a předseda České biskupské konference, předal papeži zvací dopis k návštěvě Velehradu při příležitosti oslav 1150. výročí příchodu věrozvěstů Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu v roce 2013.

Biskupové České republiky dále papeži odevzdali jako dar Zlatou bibli, vydanou nakladatelstvím Euromedia Group. Každý výtisk je ručně zhotoveným unikátem vysoké umělecké hodnoty o 1070 stranách s 259 jedinečnými knižními ilustracemi vytištěnými na kvalitním papíře se zlatotiskem. Bible obsahuje úplné znění Starého a Nového zákona podle českého překladu Jeruzalémské bible z roku 2009, jehož autory jsou manželé František a Dagmar Halasovi.

Po audienci kardinál Miloslav Vlk, arcibiskup Mons. Dominik Duka OP a arcibiskup Mons. Jan Graubner za Českou biskupskou konferenci a Karel Schwarzenberg za vládní delegaci položili kytice ke hrobu kardinála Josefa Berana. Pan Schwarzenberg také krátce vzpomněl na kardinála Josefa Berana, s kterým ho spojovalo osobní přátelství.

Předcházející večer (9. listopadu 2010) biskupové spolu s vládní delegací a panem velvyslancem při Svatém stolci, JUDr. Pavlem Vošalíkem, odhalili v poutním domě Velehrad kardinálu Josefu Beranovi pamětní bustu, jejíž autorkou je česká sochařka Marie Uchytilová. Slavnostní večer v poutním domě Velehrad při této příležitosti organizovalo Velvyslanectví České republiky při Svatém stolci.

Prof. Mons.Tomáš Halík vyznamenán zároveň židy i muslimy

Ve středu 24.listopadu 2010 obdržel v Praze prof. Mons. Tomáš Halík Cenu mezináboženského a mezikulturního dialogu od islámské společnosti Mozaika-Platforma dialogu, která se v duchu soudobého tureckého islámského myslitele a hlasatele tolerance Fethullaha Güllena snaží o pěstování dobrých vztahů mezi muslimy, křesťany a Židy. Tato společnost se rozhodla tuto cenu udělovat v Čechách každoročně jednomu českému intelektuálovi. Jako prvnímu byla letos udělena Tomáši Halíkovi.

Také Společnost křesťanů a židů udílí v Polsku každoročně střídavě křesťanským a židovským významným světovým osobnostem, které se zasloužily o dialog a sblížení mezi křesťany a Židy, čestný titul Člověk smíření. Jak bylo nedávno oznámeno ve Varšavě, titul "Člověk smíření 2010" bude za účasti předních představitelů židovských obcí a křesťanských církví slavnostně udělen českému teologovi a filozofovi prof. Mons. Tomáši Halíkovi 15.ledna 2011 v hlavní varšavské synagoze.

Mons. Halík nedávno obdržel také zlatou svatovojtěšskou medaili z rukou pražského arcibiskupa Mons. Dominika Duky OP za mimořádně účinné přiblížení obrazu církve a evangelia spoluobčanům. V září tohoto roku byla prof. Halíkovi udělena cena Romana Guardiniho za vynikající zásluhy o interpretaci naší doby.

Tomáš Halík patřil v těžkých dobách k nejbližším spolupracovníkům kardinála Tomáška. Po roce 1989 se stal prezidentem České křesťanské akademie, farářem pražské Akademické farnosti a profesorem Univerzity Karlovy. Papež Jan Pavel II. ho jmenoval poradcem Papežské rady pro dialog s nevěřícími a Papež Benedikt XVI. čestným prelátem Jeho svatosti. Svými četnými publikacemi a přednáškami doma i v zahraničí oslovuje nejen křesťany, ale také ty, kteří své životní směřování teprve hledají. Velké množství zejména mladých lidí přivedl ke Kristu a církvi.

Podle zpráv České biskupské konference

Příběhy pro potěchu duše

Řetízek a hřebínek

Kdysi dávno žili na tomto světě v jedné vesničce dva manželé, jejichž láska ode dne svatby nikdy nepřestala růst. Byli hodně chudí, ale oba věděli, že ten druhý nosí v srdci nesplněné přání. Muž měl zlaté kapesní hodinky, které zdědil po otci, a snil, že si k nim koupí zlatý řetízek a žena snila o perleťovém hřebínku, který by si vetkla do svých dlouhých a jemných světlých vlasů.

Roky utíkaly a muž myslel stále víc na hřebínek, zatímco žena na něj téměř zapomněla a snažila se najít způsob, jak muži koupit zlatý řetízek. Už dlouho o tom nemluvili, ale pořád měli svůj nesplnitelný sen.

Jednou ráno, v den desátého výročí svatby, přišla žena ke svému manželovi s úsměvem, ale s hlavou ostříhanou téměř dohola, nádherné dlouhé vlasy byly tytam.

„Cos to udělala, miláčku?" zeptal se užasle. Žena rozevřela dlaň, na které zazářil zlatý řetízek. „Prodala jsem je, abych ti mohla koupit zlatý řetízek k hodinkám."

„Cos to jenom udělala," řekl muž a ukázal ženě překrásný a drahý hřebínek z perleti. „Já jsem prodal hodinky, abych ti mohl koupit hřebínek!"

A objali se. Nepotřebovali nic jiného, byli bohatí jeden druhým.

„Polož si mě na srdce jako pečeť,
jako pečeť na své rámě.
Vždyť silná jako smrt je láska,
neúprosná jako hrob žárlivost lásky.
Žár její - žár ohně,
plamen Hospodinův.
Lásku neuhasí ani velké vody
a řeky ji nezaplaví.
Kdyby za lásku chtěl někdo dávat
všechno jmění svého domu,
skliděl by jen pohrdání."
(Píseň písní 8,6-7)

V životě je jen jedno štěstí: milovat a být milován.

Nejsou na prodej

Jedna mladá dvojice vešla do nejkrásnějšího obchodu s hračkami ve městě. Manželé si dlouho prohlíželi barevné hračky, které tu byly v policích vyrovnané až do stropu. Hraček a nejrůznějších krabic s nimi tu bylo nepřeberné množství ve veselém nepořádku. Byly tam panenky, které plakaly, elektronické hračky, malinkaté kuchyňky, ve kterých se pekly dorty a pizzy, a další a další hračky.

Manželé se nemohli rozhodnout. Přiblížila se k nim milá prodavačka.

Žena se jí snažila vysvětlit: „Podívejte, my máme malou holčičku, ale jsme celý den pryč a často i večer."

„A holčička se tak málo směje," pokračoval muž.

„Chtěli bychom jí koupit něco, co by jí dělalo radost," řekla zase ta žena. „Když nejsme doma... Něco, co by ji potěšilo, když je sama."

„Je mi líto," usmála se mile prodavačka. „Ale my neprodáváme rodiče."

Rozhodnutí pořídit si děťátko znamená uzavřít s ním smlouvu - tu největší, jakou si člověk může představit. Všichni malí k nám přicházejí, protože jsme je pozvali do života, a ptají se nás: „Zavolali jste mě. Jsem tu. Co pro mě máte?" Tady začíná naše zodpovědnost za výchovu človíčka.

Jeden patnáctiletý to vidí takto:
Chtěl jsem mléko a dostal jsem dudlík.
Chěljsem rodiče a dostal jsem hračku.
Chtěl jsem si povídat a dostal jsem televizi.
Chtěl jsem se učit a dostal jsem vysvědčení.
Chtěl jsem přemýšlet a dostal jsem myšlenky hotové.
Chtěl jsem celkový pohled a dostal jsem jediný názor.
Chtěl jsem být svobodný a dostal jsem kázeň.
Chtěl jsem lásku a dostal jsem morálku.
Chtěl jsem povolání a dostal jsem místo.
Chtěl jsem štěstí a dostal jsem peníze.
Chtěl jsem svobodu a dostal jsem automobil.
Chtěl jsem hledat smysl a dostal jsem kariéru.
Chtěl jsem naději a dostal jsem strach.
Chtěl jsem změnu a dostal jsem soucit.
Chtěl jsem žít...

Pamatovat si kázání

Jednou v neděli před polednem, když mladá žena právě myla v kuchyni salát, přišel k ní její muž a zeptal se jí: „Mohla bys mi říct, o čem se mluvilo v dnešním ranním kázání?"

„Už si to nepamatuju," odvětila žena.

„Proč tedy chodíš do kostela poslouchat kázání, když si ho nepamatuješ?"

„Podívej, drahý, voda omývá tenhle salát, a přece nezůstává v misce. A salát je přesto úplně očištěný."

Není důležité pamatovat si všechno do puntíku.
Ale je důležité nechat se „omývat" Božím slovem.

Bruno Ferrero
Příběhy pro potěchu duše

Bratr André - sv. Alfréd Bessette

Bratr André – svatý Alfréd Bessette

Po letech čekání zapsal papež v neděli 17.října 2010 do seznamu svatých Alfrédda Bessetteho, známého spíše pod jménem bratr André z kongregace Svatého Kříže, který žil víc jak devadesát let ve své rodné Kanadě. Jeho svatořečení mělo velký ohlas, protože pověst svatosti provázela tohoto muže již od mládí v průběhu celého života prožitého v nouzi a v blížeské lásce. Byl velkým ctitelem svatého Josefa, jehož úctu velmi rozšířil a zasvětil mu poutní chrám v Montrealu.

Hlavní body jeho skrytého života

Načrtnout jeho život znamená znovu uznat Boží milosrdenství, které chtěl Bůh vylít na současný svět těžce sužovaný nedostatkem lásky. Proto poslal nejpokornějšího z pokorných, kterého si zvolil jako po Panně Marii nejmocnějšího světce: jejího snoubence svatého Josefa. Svatý bratr André si zvolil za program svého života hlásat, že Ježíš, Maria a Josef jsou neoddělitelní, že je třeba je ustavičně vzývat, aby mohl být zbudován bratrštější svět. V této podstatné rovině je život bratra André srovnatelný s životem bratra Benilda a svatého faráře arského. Neměl znalosti prvního, ale měl chudobu, odříkání a lásku obou těchto světců. Slova, která pronesl Pius XII. při blahořečení bratra Benilda, je možno použít i o bratru André: *Dělal nejobyčejnější věci tím nejneobyčejnějším způsobem.*

Milost bratra André, šance církve a naděje světa spočívá v jeho osudu: ***Nevzdělaný, který šel ve stopách Josefa a Marie, aby lépe následoval Krista a poukazoval na něho jako Jan Křtitel jakožto na jediného Vykupitele pro svět, jehož horizont se stal pouští bez Boha, uzavřenou v zoufalství materialismu.***

Alfréd Bessette se narodil v roce 1845 nedaleko Montrealu v chudé, velmi početné a pracovité rodině. Jeho otce Izáka porazil strom, když měl Alfréd devět let. Jeho matka zemřela ve věku 43 let na vyčerpanost a tuberkulózu po 13 těhotenstvích. Byla svázána nejvíce s Alfrédem, protože byl a zůstal vždy velmi slabý. Jako velmi zbožná žena naučila Alfréda i ostatní své děti modlitbě, která byla pak pro něho páteří celého života. Deset sirotků, kteří zůstali naživu, svěřili do péče příbuzných. Alfréda mateřsky vychovávala jeho teta, ale když se tato rodina odstěhovala do Kalifornie, musel se sirotek postarat sám o sebe. 13 let se pokoušel vyučit nějakému řemeslu, ale všechno bylo pro něho pro jeho tělesnou slabost a nedostatek znalostí příliš těžké. Šel tedy pracovat na druhý břeh řeky St. Lawrence do Nové Anglie (USA) a odtamtud se definitivně vrátil domů po čtyřech letech v roce 1867.

Boží prozřetelnost na něho čekala v Saint-Césaire nedaleko místa, kde byli pochováni jeho rodiče. Potkal tam nového faráře P. Josefa Andrease Provencala, který si všiml jeho velkodušnosti a ochoty a zavedl ho do kongregace, kterou založil r. 1843 francouzský kněz Basil Moreau a která se v Kanadě rychle rozšířila. Je to kongregace Svatého Kříže s dokonale stanoveným programem: osobní posvěcení skrze evangelizaci a blížeskou lásku především mezi mládeží. Právě v době, kdy Pius IX. vyhlásil svatého Josefa za patrona celé církve (8.prosince 1870), slavil Alfréd obláčku v noviciáte a přijal jméno Andreas. Od té doby ho všichni nazývají ***bratr André.*** S jistotou, že když nebude schopen práce, bude vždy schopen modlitby, složil r. 1874 věčné řeholní sliby.

Téměř 40 let (1870-1909) byl vrátným v konviktu Notre Dame, kde vykonával různé podružné práce. Byl ochoten ke všemu a tak se v nezištnosti a modlitbě posvěcoval. Jeho nabitý denní program vyplňovala také setkávání s žáky, jejich rodiči a návštěvníky, které přitahovala jeho pověst. Bylo mezi nimi mnoho nemocných, kteří u něho hledali posilu, protože žil v dokonalé odevzdanosti Bohu. Nemocné a strádající nejen přijímal, ale také sám navštěvoval. Myslel přitom na ochotu svatého Josefa, připraveného ke všemu, jak to známe z titulů v litanii k jeho cti: „Opora rodin, Těšitel ztrápených, Naděje nemocných, Patron umírajících." Napodoboval jeho modlitbu, jeho odevzdanost do Boží prozřetelnosti, jeho důvěru v Boha a jeho mimořádnou a soucitnou lásku k bližním a svěřoval mu zkoušené s jistotou, že se jim od něho dostane pomoci. Jeho úcta k svatému Josefu mu získávala mimořádné milosti, které vyprošoval na jeho přímluvu pro trpící údy Kristova těla, takže nemocní záhy pocítili úlevu a nesčetní také uzdravení.

Došlo to tak daleko, že byl bratr André vyzván, aby přijímal nemocné v chudém přístřešku naproti klášteru u zastávky pouliční dráhy (r. 1900).

Tam proti konviktu na svahu Mont Royal postavil ve výklenku sochu Snoubence Panny Marie, kterou lidé stále více uctívali pod titulem Divotvůrce z Mont Royal.

Nával poutníků byl tak velký, že se bratru André podařilo vybudovat ke cti svatého Josefa dřevěnou kapli. Ta byla několikrát rozšířena, až se v roce 1967 stala největším poutním místem Hlavy Svaté rodiny (sv. Josefa), bazilikou, která může přijímat poutníky z celého světa.

Bratr André byl uvolněn ze svých dosavadních povinností a stal se ve věku 64 let správcem poutní oratoře a tuto funkci vykonával 27 let až do své smrti. Bydlel v malém pokojíku vedle dosud zachovalé původní kaple.

Když se tak bratr André proti své vůli stal známým na celém severoamerickém kontinentě, jezdil ke svým příbuzným a známým a shromáždil tak mnoho prostředků, které byly použity na stavbu baziliky, zbrzděnou hospodářskou krizí (1929-36).

V prosinci 1936 byl zachvácen velkou slabostí, odvezen do nemocnice, kde zemřel 6.ledna 1937 ve věku 91 let. K jeho tělesným ostatkům přicházely týden miliony poutníků, aby se pomodlili u jeho dřevěné rakve. Byl pak uložen v bazilice do mramorového hrobu.

Přítel Boha a lidí

Co bylo tajemstvím této velké duše? Byla to niternost svědomí, které bylo živeno jeho matkou, udržováno utrpením a rozvíjeno a zjemňováno milostí a odevzdaností druhým.

Jeho otec a především jeho matka byli správní a čistí křesťané. Vzpomíná, že ještě dříve, než se naučil lásce k svatému Josefu, držel v dětské ruce růženec, který se modlila chudá vdova a vyprošovala si od Boha pomoc. Měl se stát člověkem, který se zcela odevzdal Panně Marii, ustavičně se modlil růženec a doporučoval tuto modlitbu druhým. Miloval mariánské svátky a nosil a rozšiřoval Zázračnou medailku. Konal pobožnosti k poctě Matky Boží. Zasvětil jí dva dny v týdnu: pátek a sobotu, a to vzhledem k jejím bolestem. Byl však především mužem Nejsvětějšího Srdce a Nejsvětější svátosti, účastnil se pravidelně mše svaté a konal adorace o prvních pátcích. Modlil se křížovou cestu a vedl k tomu druhé. Dával svým životem v duchu své kongregace příklad nejen mladým, s nimiž žil dlouho ve styku, ale hlásal evangelium především svým příkladem neúnavného milosrdného samaritána a také slovem, které dlouho neuměl napsat. S velkým zaujetím vyprávěl o umučení Páně a jeho posluchači cítili, že o něm nejen rozjímá, ale že je prožívá, tak je dojímal a proměňoval.

Jeho bližeňská láska byla živena a obohacována jeho osobními zkouškami: chudobou v dětství, strašnou ztrátou rodičů, především matky, která ho velice milovala, odloučením od sourozenců a jeho ustavičnými zdravotními problémy, obtížnou cestou učení na ulicích a v dílnách, stálou prostotou jeho životních podmínek, osudem sirotka.

Jeho génius a jeho milost spočívala v tom, že se neuzavíral před utrpením, nýbrž přijímal je, osvojoval si kříž svého Pána a Mistra a otevíral se tak bolesti svých bližních. Protože se silně přiblížil k Bohu, i Bůh se přiblížil k němu. Tak prožil vzestup „proměňujícího utrpení." Byl prostoupen umučením Páně a Horským kázáním, které znal zpaměti, a tak prožíval Kristovo poselství: soucitnost, která nám dovoluje identifikovat se s druhými.

Z tohoto pohledu miloval svatého Josefa, protože byl tak nablízku Bohu i člověku. Osvojil si po svém myšlenku svatého Bernarda o Panně Marii: „Svatého Josefa nikdy nemůžeme dosti milovat." Poznal ho do hloubky, aby ho mohl předat synům jeho Syna a tak mezi nimi působit. Ale jeho úcta k svatému Josefu nebyla izolovaná. Říkal, že „nemůžeme rozdělovat to, co Bůh spojil," musíme se tedy modlit spolu k Ježíši, Marii i Josefovi. Ježíš si zřejmě posloužil tímto bratrem, aby uctil mocnou přímluvu svého ochránce a daroval nám ji, aby se nezapomínalo, že svatý Josef je ***velký pomocník pro naši dobu.***

V tom spočívá perla spirituality bratra André. On nebyl ničím, byl vysoký jen 1,5 metru, slabý, dlouho nevědomý, bez vzdělání a prostředků. Ale pro svou lásku k Ježíšovu pozemskému otci se dokázal se vším identifikovat. Pamatoval vždy na to, že ***víra plná důvěry je pro život křesťana tím podstatným.*** S touto vírou a s touto důvěrou se ustavičně modlil ve dne v noci a říkal těm, kteří se tomu divili: „Kdybyste znali utrpení světa, nedivili byste se." „Důvěřujte Bohu, a když vás nevyslyší, dá vám sílu, abyste unesli svůj kříž."

A on skutečně žil z Kříže, z jeho velikonočního světla, a toto světlo ho dovedlo do ráje jako k odměně za jeho nezištnou a věrnou službu.

Bazilika sv. Josefa na svahu Mont Royal o jejíž vybudování se bratr André zasloužil

Z pozemského života ke svatosti

Jak zpíváme v Magnificat, Boží sláva shlíží na ty nejmenší. I pro bratra André platí Ježíšova slova svaté Markétě Marii: „Nauč se: čím více se stahuješ do své nicoty, tím více se ponižuje moje velikost, aby tě našla." V době hladu po moci a materiálních statcích a klamných tužeb pramenících z pýchy a egoismu, které vystupňovány ženou lidstvo a planetu do katastrofy, je *„život bratra André vzorem a vůdcem pro celý svět i pro církev,"* jak řekl Jean-Pierre Aumont, nynější hlavní představený kongregace, když bylo oznámeno svatořečení bratra André.

Boží prozřetelnost nám ho poslala jako znamení pro církev, aby v dnešním světě opět zvedla hlavu. Na takových svatých se projevuje moc Boží milosti a také role laiků v církvi. Modleme se horlivě k svatému Josefu za svatou církev a k svatému bratru André o pomoc všem trpícím toho světa, na které „mocní" tak zapomínají.

Bernard Balayan
Podle Maria heute 10/2010

Úmrtní oznámení

S bolestí v srdci oznamujeme všem přátelům a známým, že byl Nejvyšším Pánem z tohoto světa povolán na věčnost náš milovaný tatínek, dědeček, bratr a strýc, pan

Karel Švec

Narodil se 15.února 1926 v Jižních Čechách.
Po únorovém puči 1948 pomáhal jako člen pohraniční stráže mnohým lidem k útěku za hranice, byl zatčen a odsouzen k mnoha letům žaláře. Podařilo se mu uprchnout z uranových dolů v Jáchymově a přes Německo se dostal do U.S.A., kde založil rodinu a pracoval jako malíř. Byl hluboce věřícím katolíkem, obětavě pomáhal lidem, zvláště starším a nemocným. Účastnil se aktivně krajanského života.
Zemřel posílen svátostmi umírajících 20.listopadu 2010.
Rozloučili jsme se s ním 23.listopadu v pohřebním ústavu Kuřátko – Nosek v North Riverside a 24.listopadu při zádušní mši svaté v kostele České misie v Brookfieldu.
Po obřadech bylo jeho tělo zpopelněno.

Děkujeme všem, kdo se s ním přišli na poslední cestě rozloučit a v modlitbě si na něho s námi vzpomenou.

syn Karel s manželkou Suzane
syn George s manželkou Elizabeth
vnoučata Christian, Elliot, George a Margaret
pravnuk Teddy
sourozenci Jiřina a Josef s rodinami v České republice

Vroucí vzpomínka

Dne 25.prosince 2010 si připomeneme 1.výročí, kdy Všemohoucí Bůh povolal na věčnost našeho dobrého přítele, pana

Josefa Ženíška

Narodil se 13.února 1921 v Plzni.
Po obsazení Československa Sovětskou armádou odešel koncem roku 1968 do U.S.A.
Zemřel 25.prosince 2009.
Jeho tělesné pozůstatky byly zpopelněny a jsou nyní uloženy na hřbitově sv.Václava v Plzni.

Děkujeme všem, kdo si s vděčností a láskou na něho vzpomenou s námi a připojí svou modlitbu.

synovec Jaroslav s manželkou Helenou
z Plzně v České republice
a přátelé v U.S.A.
Ludvík a Antonie Hajduchovi
Valter Urban
František Dražan

Upřímná vzpomínka

Letošního 26.prosince 2010 si připomeneme druhé výročí odchodu na věčnost našeho milovaného manžela, tatínka a dědečka, pana

Cyrila Příkazského

Narodil se 22.října 1917 v Lužicích u Hodonína. V době hospodářské krize se celá jejich rodina v roce 1933 vystěhovala do Argentiny. Zde se v roce 1949 oženil s Blankou, se kterou prožili 59 let šťastného manželského života. V Argentině se jim narodili synové Cyril, Josef a Václav. Cyril Příkazský se také angažoval v mnoha krajanských spolcích v Argentině a organizoval ochotnická divadla. Byl činný v Československém Orlu. Na pozvání Orlů v roce 1961 přesídlil se svou rodinou z Argentiny do Chicaga. Pracoval zde jako soustružník v továrně a narodila se jim zde dcera Marie a syn Ludvík. V roce 1975 byl zvolen za starostu Chicagské jednoty Orla župy Svatováclavské a tuto funkci vykonával až do své smrti. Mimo to byl aktivním členem mnoha krajanských organizací v Chicagu, angažoval se ve Sdružení československých exulantů, v Národním svazu českých katolíků, v Ústředně moravských spolků a mnoha dalších organizacích. Dlouhá léta byl členem výboru pro organizaci Československého reprezentačního plesu, nacvičoval a režíroval česká ochotnická divadla, účinkoval v pěveckých sborech, pracoval ve fotbalovém klubu Sparta A.B.A. Chicago, organizoval mnohé zábavy, piknky a jiné akce. Byl hluboce věřícím katolíkem, ve víře vedl celou svou rodinu, pravidelně navštěvoval naše české bohoslužby a naplno se angažoval v činnosti České misie v Chicagu. Na věčnost byl povolán na svátek sv. Štěpána 26.prosince 2008. Odpočívá na hřbitově Panny Marie Královny nebe v Hillside, IL.

Mši svatou za něho budeme obětovat v neděli 26.prosince 2010 v 10.30 dopoledne v kostele České misie v Brookfieldu.

Děkujeme všem, kteří si na něho vzpomenou v modlitbě s námi

Blanka Příkazská, manželka
syn Cyril Příkazský
a děti Kaz a Amy, Petr a Emily
syn Josef Příkazský s manželkou Lindou
a děti Josean a Bianca
syn Václav Příkazský s manželkou Jane
a děti Pavel a Mark
dcera Marie Nováková s manželem Markem
syn Ludvík Příkazský se synem Mikem

Vděčná vzpomínka

7.prosince 2010 si připomeneme desáté výročí úmrtí našeho milého duchovního Otce

Rev. Maura Ladislava Poučka OSB

Narodil se 21.listopadu 1920 ve Velké Lečici u Příbrami v Čechách.
Vstoupil do benediktinského řádu, kde v arciopatství sv. Vojtěcha a sv. Markéty v Praze - Břevnově 30.srpna 1941 složil řeholní sliby.
Teologii studoval na Karlově Universitě v Praze a od roku 1946 v Belgii, kde byl 1.srpna 1948 vysvěcen na kněze.
9 roků působil jako misionář a učitel katolických škol v Belgickém Kongu v Africe.
Od roku 1965 působil v Chicagu v USA, kde se zapojil nejprve do práce benediktinů v Lisle, posléze pracoval především pro naše krajany ve farnosti sv.Prokopa v Chicagu a nakonec ve farnosti Panny Marie Svatohorské v Ciceru.
Ve svém kněžském poslání byl vyhledáván jako výborný zpovědník.
Spolu s Otcem Vojtěchem Vítem OSB se významnou měrou podílel na vydávání krajanských novin Hlas národa jako redaktor a korektor.
Na věčnost byl Pánem života a smrti povolán po těžké nemoci 7.prosince 2000.

Vzpomínkovou mši svatou budeme za něho obětovat v kostele České misie v Brookfieldu v neděli 12.prosince 2010 v 10.30 dopoledne. Děkujeme všem, kdo si na něho v modlitbě vzpomenou s námi.

Mons. Dušan Hladík
a přátelé z České Misie v Chicagu

Společnost pro Vědy a Umění (SVU) Chicago

srdečně zve své členy a přátele na předvánoční schůzku

v úterý 14.prosince 2010 v 7 hodin večer
ve společenské místnosti České misie,
9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513

Námět večera:

VÁNOCE, VÁNOCE PŘICHÁZEJÍ

S bohatým programem nezapomenutelných, kouzelných tradic a zvyků a vánočního vyprávění.

Odhoďte na chvilku starosti a strasti a přijďte se potěšit a zavzpomínat v kruhu dobrých přátel.
V duchu sváteční doby bude po programu následovat menší občerstvení a zpěv oblíbených koled.

Vstup volný.

Věra Rokničová
jednatelka SVU Chicago

HLASY NÁRODA

Máte již zaplaceno předplatné na rok 2011?

Vpravo nahoře na nálepce s Vaší adresou je měsíc a rok, kdy Vám předplatné končí

USA na rok – osobní odběr v kostele: 30.00 USD
USA na rok – poštou 1.třída: 40.00 USD
Kanada na rok letecky: 40.00 USD
(prosíme z Kanady posílejte šeky v US dolarech)
Ostatní cizina na rok letecky: 55.00 USD
Šeky pište na: **Czech Mission** nebo **Hlasy národa**

Naše adresa:
Hlasy národa,
9415 Rochester Ave.,
Brookfield, IL 60513
Tel.:(708) 255 - 5117 Mobil: (708) 533-1050
Doporučte Hlasy národa svým známým!

Ježíšku náš drahý,
nezapomeň,
že jsi Jezulátko z Prahy,
nezapomeň,
že jsme dítky Tvojí Matky,
nechť nás rozehřeje
úsměv její sladký!

Všem lidem dobré vůle
Boží požehnání

vyprošuje

Karel J. Chrobák s dětmi a vnoučaty

Požehnané svátky vánoční
a hodně zdraví v novém roce
všem přátelům a známým přejí

Tomečkovi
Rasochovi
a Milka Sovová

Radostné svátky vánoční
a požehnaný nový rok 2011
svým přátelům a známým přejí

Eduard a Alice Vedralovi

POJIŠTĚNÍ STATE FARM

Všem našim klientům a
krajanům pokojné Vánoce
a klidný rok 2011
bez úrazů, nehod a
jakýchkoli neštěstí
přeje

State Farm Insurance Companies
AUTO – FIRE – LIFE – HEALTH

LOU ČEVELA INSURANCE AGENCY, INC.
1907 E. 31st Street (31st & Maple Ave)
LaGrange Park, Illinois 60526
Office: (708) 354 1180 - 24 Hour Voice Mail
FAX: (708) 354 1217 - 24 Hour Dedicated Line
E-mail Address: LOU.CEVELA.BZ@STATEFARM.COM

Svec & Sons

Funeral Home

6227 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, IL 60402
Rodinný závod sloužící krajanům v zármutku
už celých 96 let od roku 1915

Rodinnou a osobní radost o Vánocích z narození našeho Vykupitele - Ježíše Krista v Betlémě a hojnost zdraví a Božího požehnání v celém roce 2011 Vám přejí

James - Václav Švec
s maminkou Aničkou

Private Parking

(708) 484-2050 (773) 242-2027

Šťastné a požehnané vánoční svátky a úspěšný nový rok 2011

přeje svým posluchačům československého rádiového vysílání v Chicagu a okolí

JERRY JIRÁK

Československé rádio vysílá na stanici WCEV 1450 AM
každou neděli od 9 hodin do 10 hodin dopoledne.
a na Internetu www.wcev1450.com
a stiskněte tlačítko SURFERS NETWORK

Poslechněte si hezkou hudbu a zprávy z naší české komunity.

Christmas Greetings from

Czech Voice of Cleveland

Veselé Vánoce
a požehnaný nový rok 2011

České rádiové vysílání pro oblast Clevelandu na stanici
WHKW 1220 AM v neděli 3.03 - 5.00 PM
Listen on the Internet:
www.whkwradio.com (Eastern time)

Joe Kocáb

4501 Cullen Dr., Cleveland, OH, 44105
Tel. (216) 883 - 4760

Veselé Vánoce a
šťastný nový rok 2011

přeje všem přátelům

SPARTA A. B. A

Veselé Vánoce a šťastný nový rok 2011
Merry Christmas
and happy New Year 2011 from

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road, Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance

Since 1879

1-216-341-0444

Elsie T. Malec, president
Theresa M. Pokorny, secretary - treasurer

Chicago Representatives

Loretta Moravecek	1-708-484-3162
Dolores Jacklin	1-630-968-1292

We wish a very Blessed Christmas and Happy New Year to all our friends
Všem našim přátelům přejeme milostiplné svátky Kristova narození a šťastný nový rok 2011

Marik Baken

Funeral Services Ltd.

Barbara Marik Baken

In association with

Conboy's Westchester Funeral Home

10501 W. Cermak Rd., Westchester, IL 60154
Direct Line: (773) 910 – 3400
Chapel: (708) 562 – 5900
e-mail: marikbakenfs@mycingular.blackberry.net

Veselé Vánoce a mnoho štěstí a zdraví v novém roce 2011 všem přátelům přeje

rodina Boleslavova

Rudolf a Anděla,
synové Rudolf a George,
snacha Sharon
a vnuci Garrett a Brent

Make the wonder of Christ's coming and his blessing never cease to make this Christmas day for you a time of joy and peace.

Kéž Kristovo narození naplní Váš život radostí a pokojem.

To Vám všem u jesliček vyprošuje

Adele Vacek

s rodinou

ČESKÉ VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

v České katolické misii sv. Cyrila a Metoděje
9415 Rochester Avenue
Brookfield, Illinois 60513

Pátek 24.prosince 2010 - Štědrý večer

SLAVNÁ PŮLNOČNÍ MŠE SVATÁ

v 10.00 hod.večer

české koledy se budou hrát a zpívat již od 9.00 hod. večer

Sobota 25.prosince 2010 - Hod Boží vánoční

Mše svatá v 10.30 hod.dopoledne a v 6.30 hod.večer

Neděle 26.prosince 2010 - Svátek svaté rodiny

Mše svatá v 10.30 hod. dopoledne

Pátek 31.prosince 2010 - sv. Silvestra

Mše svatá v 6.30 hod. večer

NOČNÍ ADORACE

od 11.00 do 12.00 hod.večer

Sobota 1.ledna 2011 - Nový rok

Mše svatá ke cti Panny Marie
v 10.30 hod. dopoledne a v 6.30 hod. večer

Neděle 2.ledna 2011 – 2.neděle vánoční
Mše svatá v 10.30 hod. dopoledne
Sobota 8.ledna 2011 - Zjevení Páně - svatých Tří králů
Mše svatá v 6.30 hod. večer
Neděle 9.ledna 2011 - Zjevení Páně - svatých Tří králů
Mše svatá v 10.30 hod. dopoledne

Příležitost ke svaté zpovědi vždy hodinu před mší svatou.
K svatému přijímání může přistoupit jen ten, kdo se očistil od hříchů.

Bližší informace podá: Mons. Dušan Hladík Telefon: (708) 255 - 5117 Mobil: (708) 533 - 1050

2010 Christmas Concerts

Sourozenci Slívovi
Vás srdečně zvou na
Vánoční koncerty

Program:
Corelli: Vánoční koncert, Vivaldi: Koncert
a hudba od Bacha a dalších autorů.

Jako hosté vystoupí
sourozenci z rodiny Glimbovy.

Neděle 26.prosince 2010 ve 11:30 AM (po mši svaté)
v kostele České Misie - 9415 Rochester Ave, Brookfield, IL 60513

Monday, December 27, 2010 at 7:30 PM
Holy Spirit Catholic Church - 2003 Hassert Blvd. (111th St.), Naperville, IL 60564

Další informace najdete na: http://www.psliva.com/concerts/

Srdečně Vás zveme na
SILVESTR

Poslední noc roku v dobré pohodě s hudbou, zpěvem a tancem,
s výborným jídlem a pitím můžete prožít

v Klubu České misie
9415 Rochester Ave. Brookfield, IL 60513

v pátek 31.prosince 2010 od 8.00 hodin večer

Celý večer bude doprovázet DJ Miro Mizerák.

Cena $ 30.00 zahrnuje:
Vstupné. Jídlo po celý večer – svíčková na smetaně, domácí zabíjačka
a další pochoutky. Otevřený bar a novoroční přípitek šampaňským.

Rezervace a vstupenky: Marie 708 - 415 8793

Opravdu andělské...

„Opravdu andělské...“ to byl ten největší kompliment od mé tchyně, který jsem slyšela ve chvíli, když ochutnala moje vánoční vanilkové rohlíčky, říkala jedna mladá paní. My taková slova slyšíme, když se setkáme s něčím mimořádným a výjimečným.

Opravdu andělské sdělení však slyšeli pastýři kdysi na betlémských pláních: ***„Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.“*** (Lk 2,10)

Tehdy nám skrze svého Syna milující nebeský Otec daroval:

- **Zachránce a Vykupitele** z našich hříchů
- **Přítele a Ochránce** v dobrých i zlých časech
- **Utěšitele** ve všech starostech a obavách
- **Dárce** pokoje a radosti

Jsou tu opět Vánoce. A s nimi přicházejí neodmyslitelně i jejich dávné symboly – kometa, Betlém, jesličky, mudrci... Lidem se v mysli vynořuje známý oddíl z Lukášova evangelia, oznamující narození malého dítěte. Je ukončen slavnou větou o pokoji, kterou andělé zvěstují pastýřům. Zamysleli jste se někdy, co vlastně chtěli andělé v tak významném okamžiku sdělit lidem celého světa, a to nejen té doby, ale i všem budoucím pokolením?

Co nám andělé stačili oznámit?

Narození Ježíše Krista. Dokáže vůbec lidstvo domyslet tuto událost? Vždyť sám Bůh, Stvořitel nebe, vesmíru i člověka, přichází v podobě dítěte na naši Zem, aby vykonal dílo záchrany, které přislíbil. Jaká to byla slavná chvíle pro lidstvo! Tak slavná, že se dokonce otevřelo samo nebe a zjevilo se množství andělů. V té krátké chvíli, kdy měli andělé možnost lidem něco sdělit, stačili říct jedinou větu: ***„Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj, lidem dobrá vůle.“*** (Lk 2, 14) Od té doby provází tato věta Vánoce po celém světě.

Co nám vlastně andělé zvěstovali? V tak slavnou chvíli to jistě nebylo něco bezvýznamného. Naopak, andělé mocným chorálem předávají lidem nejdůležitější poselství o Bohu a o lidech. Rozumíme ještě dnes tomuto sdělení? Co je vlastně nejdůležitějším sdělením o Bohu, a co o lidech?

Poselství o Bohu a lidech

Co lze říct o Bohu, Stvořiteli nebe a Země, nejvýstižněji? O Bohu, který přebývá v nepřístupném světle – „na výsostech“, jehož žádný z lidí neviděl a vidět nemůže? To, že Jemu jedinému, Dárci života, patří věčná čest a sláva! K tomu již nelze nic dodat, vždyť Bůh je naprosto dokonalý.

A co víc mohli andělé přát lidem na této Zemi? To, co každý člověk touží mít nejvíc – pokoj. Svět bez válek, svárů, stresů, partnerských hádek... Jak vzácný je pokoj v našem porušeném světě. Jak ho však dosáhnout? Když andělé přejí lidem pokoj, vzápětí jedním dechem připojují také přání dobré vůle.

Buďme proto lidmi dobré vůle. I v tyto svátky. Vyjděme sami vstříc druhým a urovnejme narušené vztahy. V takové chvíli už nezáleží na tom, kdo se více provinil. Udělejme my ten první krok. A výsledek bude stát za to. Bůh pokoje a lásky bude s námi. Pak prožijeme opravdu radostné Vánoce!

* * *

Vánoční andělskou zvěstí je pro nás ujištění, že Bůh je s námi dnes, zítra i navěky. Zůstává s námi i poté, kdy jsou všechny vánoční dárky rozbaleny a poslední kousky vánočního pečiva snědeny...

Abyste však měli účast i na tom „Opravdu andělském“ – pozemském – přinášíme vám na str.27 recept na ty báječné vanilkové rohlíčky.

Zpracováno podle textů Brněnské tiskové misie
Více materiálů najdete na: www.btm.cz

MLADÝM

Vánoční dopis

Nadešel opět vánoční čas se svou atmosférou pokoje, radosti a lásky. „Narodil se Kristus Pán, veselme se!" ozývá se z rádia a z televize, zpívají lidé u štědrovečerního stolu i v kostelích... Ale – přemýšleli jste někdy nad tím, kdo se to vlastně narodil? Proč jeho narozeniny lidé slaví už více než 2000 let? Proč se narodil právě ve chlévě? Je mnoho otázek, které se vztahují k tajemství této vánoční události...

Ježíš se narodil v Betlémě. A nebylo to obyčejné narození. To Boží Syn sestoupil z nebe, z dokonalé čistoty a slávy na naši zem. Narodil se v lidském těle, do největší bídy a špíny chléva. Dobrovolně, z lásky k nám. Stalo se tak skrze Marii. Vstoupil do našeho světa lidské ubohosti, omezenosti, lidské zloby a nenávisti.

Proč k nám vlastně přišel?

Povím vám příběh. Jeden člověk spadl do hluboké jámy. Zranil se, bezmocně ležel na dně, naříkal a volal o pomoc. Kolem procházeli různí lidé. Někteří zaslechli jeho volání, ale řekli si, že si to zavinil sám a šli dál. Jiní přišli až k jámě a radili mu, jak se má dostat ven. Pak také odešli. Po čase tudy procházel Ježíš. Uslyšel volání zraněného, spustil se dolů, vzal zraněného člověka do náruče, vynesl ho ven a ošetřil.

Každý člověk ve svém životě mnohokrát klopýtne a může se dostat až na dno svých sil. Prožívá bezvýchodnost situace, jako by se ocitl v hluboké jámě, v propasti hříchu, zoufalství a beznaděje. Někdy se člověk snaží zvládnout situaci sám, jindy se obrací o pomoc k druhým lidem. Avšak nejhroznější propastí, které se žádný člověk nemůže vyhnout, je propast smrti. Člověk zoufale volá: kdo mne zachrání? Je pro mne nějaká naděje?

Dobrá zpráva pro každého!

Naší jedinou nadějí je právě poselství Vánoc. Ježíš se narodil proto, aby byl zachráncem všech, kteří k němu ve své bezmocnosti volají o pomoc. Udělal to z lásky ke každému člověku. Podobně jako záchranář, který pomáhá lidem dostat se z různých propastí, Ježíš sestoupil do té nejhlubší propasti – do propasti smrti. Bylo to tehdy, když zemřel za naše hříchy na golgotském kříži. Třetího dne však z této propasti vystoupil jako vítěz nad smrtí. Ježíš žije opět v nebi a nabízí pomoc každému člověku.

Zvěst o Pánu Ježíši není pouhou vánoční idylkou pro několik svátečních dní. Je to dobrá zpráva pro každého. Dnes si možná myslíš, že se tě to netýká, že jeho pomoc nepotřebuješ. Ale nezapomeň, že do nejhlubší propasti – do propasti smrti, se jednou dostaneš i ty. Ani nevíš, kdy to bude.

Ježíš neodmítne nikoho, kdo k němu s důvěrou přijde. Je skutečným Zachráncem pro každého, kdo ho o pomoc prosí. Dá mu nový začátek, novou budoucnost, daruje mu věčný život. Ještě dnes ho můžeš i ty poprosit, třeba těmito slovy:

Pane Ježíši, děkuji Ti, že ses narodil jako člověk, abys byl i mým Zachráncem. Děkuji Ti, že i mne miluješ, a že Ti na mně záleží. Od této chvíle chci spoléhat jen na Tebe, Tobě patřit a Tebe poslouchat. Když upadnu a budu ztrácet naději, pomoz mi vstát. A když se jednou přiblíží konec mého života, vezmi mě do své náruče a přenes mě do nebe – k věčnému životu v Božím království. Amen.

Podle letáčku
Brněnské tiskové misie

VYDEJTE SE S NÁMI PO STOPÁCH HISTORIE

Z Ruzyně do Želiva (6)

Pravděpodobně jsem kladně prošel závěrečnou komunistickou prověrkou, protože další výslechy se již nekonaly. Naopak jsem byl bez bližšího vysvětlování přiveden do hlavní kanceláře, kde mi vzali otisky prstů a oblékli mě od pasu nahoru do uniformy vysokého vojenského důstojníka a bez čepice mě vyfotografovali. Ani přesně nevím, kolik jsem měl pěticípých hvězdiček na výložkách na ramenou, jak jsem z toho byl překvapený. Nejvíce jsem byl překvapen, když mi pověděli, že to potřebují pro svou evidenční kartotéku a také aby mě poznali moji budoucí spolupracovníci v zahraničí. Také jsem byl požádán, abych si zvolil své krycí jméno. Bez rozmýšlení jsem řekl Savio (v italštině to znamená Kovář). Spokojeně si to pochvalovali, protože to pro ně znělo italsky a bylo to tedy vhodné pro zemi mé budoucí práce. Pro mě to zase bylo důležité proto, že jsem celou svou budoucí činnost svěřil do ochrany mně tolik drahého sv. Dominika Savia.

Za dva dny jsem byl znovu předveden do ústřední kanceláře, tentokrát už jsem neměl přehozený ručník přes hlavu. Převlékli mě do mých civilních šatů, které za mnou přicestovaly až z Přestavlk, kde jsem je měl naposledy na sobě, když jsem šel v roce 1947 k vojenskému odvodu do Přerova. Byl jsem překvapen, jak soudruzi měli všechny moje věci pod kontrolou. Potom mě posadili do osobního auta, jehož boční okna byla neprůhledná. Vedle řidiče vpředu seděl v civilních šatech bezpečnostní agent a vzadu vedle mě druhý a já jsem měl ruce volné. Pověděli mně, že mě vezou do bývalého premonstrátského kláštera v Želivě, kde zůstanu nějakou dobu, než bude rozhodnuto o mém dalším osudu. Dále mi řekli, že jsem byl rozhodnutím státního prokurátora osvobozen z obvinění, pro které jsem byl zatčen a vzat do samovazby. A nakonec mi řekli, že nyní budu připravován pro další činnost, která bude nejen k mému vlastnímu prospěchu, ale především k prospěchu naší Československé republiky. (Později uvedu za jaké obvinění jsem měl být souzen a jaký veřejný proces byl k tomu účelu připravován. Sdělili mi to později agenti, když se se mnou spřátelili v době přípravy na mou zahraniční činnost.)

Několikahodinová cesta do Želiva proběhla bez zastávek v úplném mlčení. Velitel koncentračního tábora mě převzal a protože jsem byl představen jako salesián, který byl přemístěn z pražské věznice do zdejšího vězeňského tábora, tak mě zavedli do prostorného sálu, kde byli ubytováni salesiáni. Byl zde hlavní představený české inspektorie Otec Antonín Dvořák, ředitel všech salesiánských ústavů v Čechách a na Moravě a celá desítka dalších významných salesiánů. Se všemi jsem se dobře znal a všichni mě také radostně vítali a také mi oznámili, že jsem nejmladší vězeň želivského kriminálu. Když jsem jim vyprávěl, že jsem byl v pražském vězení, kde jsem slyšel přistávat a odlétat letadla, tak mi pověděli, že to byla určitě Ruzyňská věznice. Naříkali nade mnou v jaké jsme zubožením stavu a zahrnuli mě spoustou všech možných dobrot, které dostávali jednou za měsíc od svých příbuzných a přátel. Dokonce mi nabídli i syrová vajíčka, což bylo ovšem to nejhorší, co jsem na svůj vyhladovělý žaludek mohl snést.

Když se mé přivítání poněkud uklidnilo, využil jsem toho, abych promluvil stranou s Otcem Janem Jeřábkem. Ostatní se domnívali, že se chci vyzpovídat, tak nám nechali klid. Otce Jeřábka jsem znal všechny ty roky, které jsem prožil u Salesiánů a mohl jsem mu vždy stoprocentně důvěřovat, zvláště v do-bě mého působení v Přestavlkách, kde byl vlastně nejmenova-ným ředitelem našeho soukromého gymnázia a důvěrně znal celou mají rodinu na Veselíčku. Stručně jsem mu vysvětlil situaci, ve které se nacházím a zároveň jsem ho požádal, aby to důvěrně sdělil osobám, které pokládá za vhodné. Také jsem naznačil, že komunisté mají mezi salesiány a jinými řeholníky své „donašeče", kteří je informují o našich vnitřních zále-žitostech.

Všichni práce schopní vězni želivského koncentračního tábora museli každý den mimo neděli nastoupit v osm hodin ráno do práce. Pracovalo se v okolních lesích a na polích a ve stájích místního i okolních JDZ (Jednotných zemědělských družstev).

Hned druhý den jsem byl odveden se skupinou salesiánů na pole místního JZD ke sklízení brambor. Při práci mě zachvátily tak strašné bolesti, že jsem upadl do bezvědomí. Polekaní spolubratři mě dopravili s dovolením dohlížejících policajtů do kláštera, kde jsem se probral z bezvědomí, ale stále jsem měl hrozné bolesti. Na naléhání všech přítomných byla přivolána lékařka z blízkého Humpolce a mezi tím se velitel tábora spojil s Prahou,aby dostal pokyny, co má v této situaci zařídit. Přivolaná lékařka zjistila, že se jedná o zápal slepého střeva, který může být smrtelný, pokud nebude okamžitě provedena operace. Velitel tábora podle instrukcí z Prahy nařídil, že operace nesmí být provedena v Humpolci, ale že musím být převezen do Semil, kde je oddělení pro vězně, kteří potřebují být operováni. A tak mě naložili do sanitky a v doprovodu dvou policajtů mě vezli přes celou Českomoravskou vysočinu od jejího jižního konce až na severní konec do Semil. Během této několikahodinové cesty jsem si uvědomil, že po operaci, když se budu probouzet z narkózy, vznikne nebezpečí, že bych mohl vyjevit ze svého podvědomí své tajné myšlenky a tak jsem si podle návodu známého parapsychologa Břetislava Kafky začal vsugerovávat do mysli latinské invokace Loretánské litanie, kterou jsem se často modlíval. A skutečně, když jsem se potom po operaci probouzel, tak jsem mluvil jako ze snu a přítomný policajt to všechno zapisoval. Když jsem pak nabyl úplného vědomí, tak se mě hned vyptával, co jsem to mluvil o nějaké regině Angličanů, tak mu totiž zněla prosba „regina angelorum"

– královno andělů. Já jsem mu na to klidně odpověděl: „Jak to mohu vědět, co jsem říkal, když jsem byl v bezvědomí?“ Operaci provedl primář nemocnice Dr. Pluhař, o kterém se vědělo, že mnoha vězňům pomohl na věčnost. Dr. Pluhař mi sám o průběhu operace neřekl nic, ale jeho asistent Dr. Janů mi druhý den sdělil, že slepé střevo bylo v pořádku a že jsem žádnou operaci nepotřeboval. Zároveň mě ale požádal, abych tuto informaci považoval za důvěrnou a nikomu nic neříkal, že on nebyl autorizován, aby mi podával nějaké informace.

Jak jsem později zjistil, ty ukrutné bolesti byly způsobeny žlučníkem, který jsem tenkrát podráždil oním nešťastným syrovým vajíčkem. Příčina byla ovšem ještě někde jinde. Ve vězení na Ruzyni mi tajně dávali do jídla nějaké drogy, které způsobily, že se mi pak celý život tvořily ve žlučovodu záněty. Ty však nebylo možné zachytit na rentgenových snímcích a tak po celou dobu až do roku 1966, kdy mi byl žlučník vyoperován, tedy celých 13 roků, nebyli lékaři ani v Itálii ani v USA schopni zjistit, proč mám žaludeční bolesti. Jedině komunističtí lékaři věděli o příčině nemoci a o tom, jak mi pomoci a proto si mysleli, že mě mají ve své moci. V Itálii mi lékaři předepsali všechny možné diety, nejedl jsme mléčné produkty kromě másla, vyvaroval jsem se masitých pokrmů, ale pomohlo to jen málo. A tak italští a posléze i američtí lékaři došli k závěru, že se jedné o žaludečné nervózu. Teprve v roce 1966, když jsem po snězení tučného jídle dostal bolestivý záchvat, konečně Dr. Podzamský usoudil, že asi potřebuji operaci žlučníku. Protože jsem měl tehdy jen 39 roků, myslel litevský lékař Dr. Slepikas v McNeal nemocnici, že to bude snadná operace a tak mě nechal ten den ráno až jako třetího v pořadí. Při operaci už byl značně unaven a těžko se držel na nemocných nohách s křečovými žilami. Když mě otevřel a zjistil, že celý žlučník a žlučovod měly záněty, kterými prosakoval žluč a rozlévala se po ostatních vnitřnostech, zpanikařil a bez toho, aby žlučník vyndal a všechno pořádně vyčistil mě zase co nejrychleji zavřel. Trpěl jsem pak v nemocnici další tři měsíce a v horečkách marně čekal na uzdravení. Když jsem pak zavolal Dr. Alexandru Shirgerovi, zařídil mi, že jsem byl přijat na Mayo kliniku do Rochester, MN, kde mi jeden švédský lékař, světoznámý odborník, žlučník i žlučovod odstranil a od té doby jsem v pořádku. Tehdy jsem si uvědomil, že když tenkrát ze Želiva volali do Prahy ohledně mého záchvatu, že se jedná o slepé střevo, tak Praha dobře věděla, že se nejedná o slepé střevo a že není nutná okamžitá operace v Humpolci, ale že vydržím jeden den na operaci do Semil. Když mě později v Želivě prohlížel lékař z Prahy, tak jen poznamenal, že mé žaludeční bolesti jsou způsobené nervózou.

Po operaci v Semilech jsem byl několik dní umístěn v budově, která byla oddělena od vlastní nemocnice a kde byli ubytováni léčení vězňové po přísným policejním dozorem. Byl jsem na pokoji s Otcem kapucínem, který býval farářem v nedaleké farnosti a jeho bývalí farníci ho zásobovali všemi možnými dobrotami. Nevím jakým způsobem, ale o mě se dověděla paní Tomíčková ze Semil, maminka světského kněze a bývalého salesiánského klerika, kterého jsem dva roky vyučoval v Přestavlkách. Té potom Dr. Janů řekl, že bych potřeboval něco vydatného pro moji výživu a ona mi přinesla láhev doma vyrobeného vaječného koňaku. Ovšem Otec kapucín usoudil, že ten vaječný koňak bude daleko prospěšnější pro něho, jakožto starší osobu, a pro mě, jako mladšího, že bude lepší pečené kuřátko, které mu přinesla jedna bývalá farnice, tak to se mnou vyměnil. Nic nedbal na mé námitky, že pro mé trávení by ten vaječný koňak byl přece jenom lepší. Otec kapucín mi také vysvětlil, že kapucíni se od františkánů vůbec neliší řeholním oděvem, pouze tím, že nosí vousy. Žertem jsem mu potom řekl, že v pekle nemůže být žádný kapucín, protože kdyby se tam dostal, tak mu okamžitě vousy uhoří a stane se z něho františkán.

Dr. Janů mi také půjčil neobyčejně zajímavou knížku od švédského spisovatele Axela Muntheo: Kniha o životě a smrti, která mě neobyčejně oslovila a inspirovala ke složení básně, kterou jsem pak Dr. Janů věnoval. Ten mi také pověděl, že Praha projevila neobyčejný zájem ohledně mého zdraví a žádala všechny podrobnosti a také aby byla pravidelně informována, což bylo naprosto neobvyklé.

Nejzajímavější osobou mezi rekonvalescenty vězeňského oddělení nemocnice byl bezesporu asi padesátiletý řehoní bratr z kongregace Verbistů (Verbi Divini – Slova Božího), jejichž hlavním posláním je evangelizovat Božím slovem svět. Mezi lidmi byl znám pod lidovou přezdívkou „Kalendárik“, protože jeho hlavním úkolem bylo chodit po slovenském venkově a prodávat kalendáře na čtení a jiné náboženské knížky. Dovedl celé hodiny vyprávět zajímavé historky ze svých cest a když spustil, tak ho nebylo možné zastavit. Jedině, kdež měl někdo po ruce cibuli a začal ji jíst, tak hned zmlkl a odešel. Nepodařilo se mi však zjistit, proč cibuli nesnášel. Když se mi pochlubil, že mluví také maďarsky, tak jsem se chopil příležitosti a hned jsem ho požádal, zda by mě naučil aspoň základy této řeči. Ochotně přikývl a také jsme hned začali. Spustil na mě pozdravem: „Jo reggelt kivanok“ – přeji vám dobré ráno. A potom dál bez přestání maďarsky deklamoval celou půlhodinu. Druhý den, když jsme se potkali, mě oslovil tím maďarským pozdravem, který jsem zopakoval, ale pak už jsem nevěděl jak dál. A milý Kalendárik po chvíli spustil slovensky, že nemám žádnou inteligenci, že na Slovensku i malé děti by tu včerejší lekci pochopily, že on s mým učením končí, že by to byla pro něho ztráta času.

Z jeho historek mi utkvěla v paměti následující. Nejvíce se těšíval na svátek Sedmibolestné Panny Marie 15.září, kdy se slavila v Saštině výroční pouť k národní Patronce Slovenska. Oblečen v řeholní roucho se velebně procházel mezi poutníky, kteří ho uctivě pozdravovali a když ho některá poutnice požádala, zda by ji důstojný pán mohl vyzpovídat, tak ctihodný Kalendárik nepřiznal, že není knězem, ale s politováním odpověděl: „Už som raňajkoval (už jsem snídal). Nemôžem zpovedať.“ To bylo ještě před II. vatikánským koncilem, kdy se musel zachovávat eucharistický půst od půlnoci až do ranní mše svaté, a tak prostým lidem naznačil, že se tento půst vztahuje také na svatou zpověď, což nebylo pravda.

Po osmi dnech přijel ze Želiva četník, aby mě odvezl vlakem nazpět. Budili jsme pozornost ostatních cestujících, zvláště, když jsme přestupovali na železničních stanicích a pak v Humpolci na autobus. Dobře vykrmený četník si vedl jako pejska na

řetízku 26letého vychrtlého mladíka, který se sotva držel na nohách. „Blahobytné zbytky kapitalismu se snaží uhlídat skomírající socialismus," se ozvalo z davu při přesedání v Hradci Králové. A bylo štěstí, že provokatér zmizel v davu a četník byl plně zaměstnán hlídáním svého vězně, že nedošlo k potrestání.

Velitel v Želivě mě přijal rozmrzele, neboť zatím dostal z Prahy rozkaz, aby zařídil můj převoz osobním autem, ale on myslel, že vlakem to bude levnější. Když viděl, jak mě cestování vyčerpalo, zařídil, abych byl ubytován na ošetřovně želivského koncentračního tábora, která měla dvě místnosti. V té menší byli přechodně léčeni jezuitský provinciál Otec Zgarbík a dominikánský provinciál Otec Ambrož Svatoš a Otec Jiří Veselý, rovněž dominikán, který byl během druhé světové války profesorem slavistiky na slavné milánské univerzitě Sacro Cuore a zástupcem československé exilové vlády v Londýně pro Itálii. Otec Veselý se tak dokonale podobal papeži Piu XII., že by jistě obstál jako jeho dvojník. Mě umístili do větší místnosti k dlouhodobému pacientovi Otci Janu Maria Schallerovi, převorovi pražského Emauzského kláštera, ke kterému náležel také nám všem drahý Otec Odilo Crkva, dnes působící v klášteře sv. Prokopa v Lisle u Chicaga. Otec Schaller byl pokládán mezi katolickými duchovními za nejlepšího znalce českého jazyka. Je všeobecně známý jeho překlad latinského misálu a liturgických textů do češtiny. U Otce Schallera se scházeli na duchovní hovory přední čeští spisovatelé a básníci, mezi jinými také pozdější jediný český nositel Nobelovy ceny za literaturu Jaroslav Seifert. Pod vlivem Otce Schillera také konvertoval snad nejlepší český katolický romanopisec Karel Schulz, který napsal slavný román Kámen a bolest, kde hlavní postavou je známý sochař a malíř Michelangelo Buonarotti. Román měl mít původně tři díly, byl však napsán pouze první (V zahradách medicejských) a část druhého, jež vyšla posmrtně pod názvem Papežská mše. V tomto biografickém díle o Michelangelovi nešlo autorovi o pouhý životní příběh umělce, ale chtěl dokázat, že církev katolická je opravdu dílem Božím. Otec Schaller po celou dobu čtyř týdnů, co jsem s ním prožil, nikdy neopustil svou postel. Každý den brzy ráno odsloužil na nočním stolku u postele mši svatou a podal mi svaté přijímání. I v noci, když jsem se probudil, jsem viděl, že se modlí. Přes den vedle modlitby se také věnoval studiu odborného časopisu „Naše řeč" redigovaného profesorem Zubatým. Jelikož Otec Schaller byl po celou dobu války vězněn v nacistickém koncentračním táboře a také byl neobyčejně známý v zahraničí a vážený celým český národem, komunistický režim se k němu choval s určitým respektem, neboť očekávali, že brzy zemře a nechtěli, aby byli obviněni, že zavinili jeho smrt.

Listy padající ze starého stromu života sbírá
Karel J. Chrobák

Svěcená voda

neboli mocná ochrana nejen pro chladné dny

Svěcená voda mě vždy fascinovala. Jako děti jsme ji měly ve stříbrné nádobce u dveří našeho pokoje. Bylo to vždy jako obřad, namočit prst do vody a udělat znamení kříže. Někdy na konci týdne jsem našla kropenku vyschlou a to mě vždy zklamalo. Nevěděla jsem sice proč, ale ta požehnaná vláha mě vždy nějak uklidňovala.

Když jsem se žehnala svěcenou vodou, obnovovala jsem křestní slib čistého srdce. Kromě toho voda svým zvláštním požehnáním znamenala ochranu, případně osvobození od negativních sil. Přirozeně, totéž můžeme říct také o modlitbě, ale jen ve svěcené vodě je díky kněžskému požehnání přímo „super ochrana".

Svěcená voda byla v raném křesťanství důležitou součástí víry. Voda platila za původ a zdroj života. V Bibli je mnoho poukazů na vodu jako na obnovující sílu. Když jsem v kostele ponořila prsty do velké kamenné mísy a narazila jen na suchý drsný povrch, pochopila jsem, že bude naplněna až o velikonoční noci. Cítila jsem se jako dítě, které místo želatinového medvídka našlo v kornoutu jen paprikový lusk, a byla jsem nejdříve trochu nervózní.

Zvláštností katolické víry je její uchopitelnost. Máme medailky a kříže na zavěšení a v Eucharistii se doslova můžeme posilnit Spasitelem. Máme poutní místa jako Lurdy, kde se Panna Maria zjevila Bernadetě. Tam se můžeme modlit v jeskyni a dotýkat se skály, ponořit se do uzdravující vody, a tak se stát součástí zázraku.

Tato interaktivnost mi usnadňuje vztah k Bohu. Kromě toho mi dokazuje, jak moderní a praktická je katolická církev ve srovnání s jinými náboženstvími. Protože ona chápe, že potřebujeme něco víc než jen abstraktní myšlenky a slova. Potřebujeme obrazy, místa a lidi. V našem náboženství je tato idea hluboce zakořeněna. Ikony, relikvie a svatí nejsou uctíváni jen abstraktně, nýbrž jejich představování má pro nás velkou důležitost.

V kostele bez svěcené vody postrádám přítomnost a rituál znamení kříže. Uklidňuje mě, když při vstupu do kostela mohu ponořit prsty do svěcené vody. Tento „konkrétní zážitek", ponoření a znamení kříže mě staví pod Boží ochranu jako pod teplý plášť v chladném zimním dnu. A protože snadno mrznu, jsem za ten „extra bonus" velmi vděčná.

Z knihy Fromm!
od Elisabeth von Thurn und Taxis

Konečná stanice: Lagos (4)

Drahá Mamino,

čas nám rychle letí, ani jsem si neuvědomila, že už jsou tady vánoční svátky. Je to tím, že tady chybí vánoční nálada. Život v Lagosu je úplně jiný, než byl doma a to má vliv na člověka i na okolí. Ve městě pověsili sice několik zlatých stuh, ale to jen aby se neřeklo. Život tady jde jiným tempem. Nikdo se nepřipravuje na Vánoce, nestrojí se stromky, nehrají se koledy. Jen u nás, v domě cizinců, přinesli mládenci malý stromek, abychom snad docela nezapomněli, že jsou vánoční svátky. Ovšem celkově je mezi námi posmutnělá nálada. Nikdo ani nechce vzpomínat, jak to bylo doma, každému je teskno, daleko od rodiny a touží po tom,aby už bylo po všem a život aby se vrátil do starých kolejí.

Jenom já, která jsem nenapravitelný snílek, přivezla jsem s sebou z domova několik vánočních desek, abychom si alespoň zazpívali nějaké koledy. Ale jak vidím, bylo to zbytečné. Žádný z naší skupiny nemá vánoční náladu. Ale přece jen jsem koupila pro své kolegy několik maličkostí a zabalila je do zeleného papíru. Pár kartonů cigaret, děvčatům tabulky čokolády a pilotům a mechanikům hrnečky na kávu. Položila jsem dárky pod náš chudý stromek. Všichni z toho měli radost, že dostali k Vánocům alespoň nějakou drobnost. Některá děvčata odjela na Vánoce domů, mají domovy blíž než my. Pověsila jsem si na dveře papírové punčochy a sama jsem si zazpívala několik koled. To byly moje Vánoce. Bohužel, ani z domova mně nedošel vánoční pozdrav. To však nemám nikomu za zlé. Vím, jak dlouho nám sem jde pošta - a kolik se jí ztratí. A tak budu ráda, až už budou Vánoce za námi. Snad příští rok bude veselejší.

Maminko, přeji Ti a všem - požehnané Vánoce
a aby byl příští rok trochu lepší.

Líbá Tě Camille

Náš dům v Lagosu byl i o Vánocích obklopen zelení

Při Harmattanu jemný písek jako mlha zahaluje všechno

Drahá Mamino,

donedávna jsem byla přesvědčená, ze Chicago má jedno z nejhorších podnebí. To ovšem neznamená, že zavrhuj samotné město – naopak. Jsem přesvědčena, že není maleb nějšího panoráma, modernějších budov a modřejšího jezera než je naše Chicago. Pokud se však počasí tyká, myslel jsem si, že v Chicagu to bylo vždy nejhorší. Nikdy nevím jestli bude zítra svítit slunce, anebo padat sníh. Jestli si mohu obléknout svou lehkou sukýnku, anebo vytáhnout z šatníku svůj kožich.

Avšak od té doby, co žiji v Nigerii, zjišťuji, že jsou na světě daleko horší místa. Prožila jsem totiž Harmattan. Niko mu nepřeji, aby na vlastní kůži poznal tento zvláštní feno mén. V určitém období se totiž obrátí vítr z hor a zavalí celé město jemným pískem. Na první pohled se zdá, že Nigeri zahalila jemná mlha. Brzo však zjistíte, že místo mlhy se na město snáší drobný písek. Máme jej všude: ve vlasech, v ústech, na jazyku. Polykáme drobný písek, pijeme vodu s pískem, cítíme jej v očích, drtíme jej v zubech. Jsme bez mocní. Celé město kašle, všichni se dusí, naše příbytky von rozdrceným pískem, naše oči slzí nezvyklým prachem. Ne pomohou brýle na očích, ani roušky přes ústa. Na dlouhou dobu jsme spoutáni mocí „zlého ducha“, dokud se odtuc nevytratí, což bude trvat tak dva, tři měsíce.

Až se konečně Harmattan vrátí do hor, vystřídá ho jiná věc - nastanou jemné a vytrvalé deště. A opět do nekonečna nám déšť buší do oken a ze všech stran do našich příbytků, až se konečně jednoho dne objeví milosrdné slunce, které nám na čas vrátí normální život, jak jsme na něj byli zvyklí z do mova.

Maminko, znovu Tě zdraví a líbá

Tvá Camille

Drahá Mamino,

včera nám přistavili na letišti Murtala Muhameda nový Boeing 747. Je to nádherné těleso, svítí novotou. Mám z něho radost, jako kdybych je sama dostala darem. Hned jsme si celý vnitřek prohlédli a vyzkoušeli každou součástku, která nebyla připoutaná. Potěžkali jsme nadýchané podušky, prohlédli blyštivé nádobí. Snad největší radost z letadla měli naši mládenci. Jako každý kluk už se viděli jak sedí v kabině a letí do nebes! Všichni jsou vystudovaní, i když hlavní povinnosti zatím přejímají starší piloti. Všichni do jednoho však touží po tom, že se jednou sami pustí s letadlem do světa.

Dnes tedy byl slavnostní křest nového letadla. Přijeli do Lagosu ze všech konců Nigerie, ozdobeni jemnými krajkami a pestře vyšívanými čepičkami na hlavách, jak tu bývá zvykem. Zabořili se do bledě nachových podušek rokovali o všem možném. V trupu letadla se zablýskly stříbrné číše, zasvítil porcelán a křišťálové sklenice. Hrnečky cinkaly a zvonilo sklo. Letadlo se vzneslo, zakroužilo nad mořem a za chvíli jsme tiše pluli nad rozpálenou Saharou. Cílem byla Abuja. Mr Mo nechal v Abuji vystavět nové město. Do těchto končin se pomalu stěhují veškeré důležité úřady, protože Lagos už zdaleka nestačí na všechny spisy.

„Jsme velká země, tvrdí Mr. Mo. Musíme se přizpůsobit druhému světu. Tady máme velkou rozlohu, bude se nám tu lépe dýchat." V duchu s ním souhlasím. Lagos je přeplněn lid-

Camille s letuškami Sharon a Laurou zkoušejí nové letadlo

Letadlo Boeing se vznáší nad oblaky

mi i zvířaty. Rodí se další děti, přicházejí rodiny, které dří žily v buši. Už dávno není pro všechny místo. Mr. Mo ko nečně souhlasí s myšlenkou, že „musíme náš život moder nizovat."

Po kratší prohlídce v Abuji se vracíme nazpět. Uklidilo s nádobí, ubrusy, nesčetné lahve vína, stříbro a porcelán. Vše chno je pozamykáno v plyšových skříňkách a naše mládež s zhluboka oddechla. Uvědomuje si, kolik by musela zaplati za porcelán, křišťál a broušené sklo, kdyby se náhodou jen několik těch drahých kousků rozbilo. Není snadné používat v letadle křehký porcelán, když stačí, aby se v nestřežené chví li letadlo jen nepatrně zhouplo a celá ta drahá nádhera může skončit na zemi jako hromada střepů.

A mě maně napadlo, co by na tu zdejší nádheru asi řekl naši věrní cestující, kteří sedí často stěsnáni jeden na dru hém, prodírají se v úzkých uličkách a pijí z plastikových ke límků. A naše letadla jsou rok od roku těsnější a nepohodl nější. Jak si život zahrává s námi lidmi.

Maminko, je toho víc, co bych Ti ještě chtěla povědět o našich letadlech, ale budu pokračovat až příště.

Líbá Tě pro dnešek

Tvá Camille

Na základě vzpomínek a dopisů své dcer připravila Vladimíra William

Recept na vanilkové rohlíčky:

35 dkg [13 oz] hladké mouky
8 dkg [3 oz] práškového cukru
1/4 másla (25 dkg) [9 oz]
12 dkg [4 oz] mletých ořechů
2 žloutky
Směs práškového a vanilkového cukru na obalování

Na mouku, cukr a ořechy nakrájíme nebo nastrouháme máslo a přidáme žloutky. Z těchto přísad vypracujeme jemné těsto, které necháme chvíli odležet. Z těsta odebíráme po částech menší kousky. Z každého kousku vyválíme váleček který stejnoměrně nakrájíme a tvarujeme rohlíčky. Klademe na vymazaný plech nebo na pečící papír. Nedáváme je mo blízko, pečením trochu nabudou. Pečeme při 170°C [340°F asi 15 minut (do zlatova). Z plechu sundáváme teplé, ale n hned po vyjmutí z trouby, jsou křehké. Hned je obalujeme v směsi moučkového a vanilkového cukru.

Několik rad a báječných triků pro domácnost

NEVIDITELNÉ ŠKVÍRY

Vytržený napínáček, hřebíček nebo hmoždinka zanechají na bílé stěně nepěknou stopu. Lehce zmizet ji můžete nechat pomoci papírového kapesníčku. Prostě kousek utrhnete a sežmoulejte do tvaru škvíry a pak strčte dovnitř. Co odstává víc než nějaké 2 milimetry odtrhněte. Zbytek opatrně uhlaďte kladivkem a lehce navlhčete.

ABY VĚŠÁČKY NEPADALY

Znáte je přece - praktické věšáčky s přísavkou, které se dají v koupelně tak skvěle umístit kamkoliv chcete a není potřeba vrtat obkladačky. Kdyby ovšem přísavky tak často nepadaly... Ale my víme, jak na ně. Obkladačku postříkáme lakem na vlasy, dvě tři vteřiny počkáme a pak připevníme věšáček.

KONEC ZÁPACHU Z BOT

Divíte se? Brzy nebudete. Typický pach vyženete z bot kouskem křídy. Prostě ji vložte dovnitř a nechte, aby vtáhla veškerý nepříjemný pach,

ČISTÝ VZDUCH

Když se návštěva zvedne a zbude po ní jen namodralý oblak v obýváku, vysypte popelníky, umyjte je, vytřete do sucha a pak do nich nasypte trochu mleté kávy. Nepříjemný pach cigaretového kouře zmizí lépe, než kdybyste celou noc větrali.

VOŇAVÝ DOMOV

I bez chemie to dokážete pomoci citronů. Omyjte je, pak okrájejte kůru v tenkých pásciích. Ty rozdělte do misek s vodou. Nejlépe se aroma bude rozvíjet když misky postavíte na topení nebo na chalupě na kachlová kamna.

HŘEBÍČEK HA HLAVIČKU

Nechce se vám čekat na manžela, aby si on natloukl prst? Nečekejte. Vezměte si obyčejný hřeben, tím hřebíček chyťte a tlučte beze strachu, jak to dopadne s vaším ukazováčkem či placem.

NA PIVO PÁLENKOU

Jestli vaše drahá polovice neudržela v ruce pevně půllitr a pivo zanechalo stopy na košili či tričku, nerozčilujte se zbytečně. Vezměte trochu pálenky, zřeďte ji vodou a směsí flek vytřete. Pak oděv normálně vyperte a bude jako dřív.

STOPY FIXU

Trik je velmi prostý. Na skvrnu nastříkejte obyčejný lak na vlasy, nechte asi čtvrt hodiny působit a pak vyperte v běžném prostředku, který používáte.

ZELENÁ TRÁVA

Tak tu z textilu dostanete něčím kyselým. Můžete zkusit čerstvou citrónovou šťávu nebo ovocný ocet. Ale postupujte opatrně, aby k úhoně nedošla i barva látky nebo potisk. Na bílé to ale funguje skvěle.

ŽEHLIČKA JAKO NOVÁ

Na příškvarky na žehlící ploše skvěle platí sprej na čištění trouby. Z toho, co máme po ruce, také pomáhá sůl nebo zubní pasta. Naneseme na žehličku a vytřeme. Vápenatých usazenin se zbavíme tak, že do nádržky nalijeme roztok připravený ze dvou dílů vody a jednoho dílu octa. Žehličku rozehřejeme na plný výkon a necháme proudit páru, dokud není nádržka prázdná.

MRKVIČKA NA TRIČKU

Pokud se své dítko uvědoměle snažíte živit zdravě, pak se to stane raz dva. Něco mrkvičky přistane na oblečení a skvrna je tu. Vezměte na ni dětský olejíček a flíček pořádně vytřete. Zmizí bez většího úsilí. Mastnotu dočistěte benzínem a pak tričko vyperte.

SNĚHOBÍLÉ LÍMEČKY

Ty je u košile dost těžké udržet, co si budeme povídat. Přirozená mastnota pokožky na krku se postará, aby špína byla pořádně zažraná, že? Vezměte na límeček saponát na mytí nádobí, ten mastnotu rozpustí a límeček zase zbělá.

MOUKA BEZ MOLŮ

K té vám dopomůže jednoduchý trik: molí špatně snášejí vůni bobkového listu. A tak pár kousků rozmístěte ve skříňce nebo regálech, kde mouku uchováváte. Moučni moli se odstěhují o dům dál.

ZAŽEŇTE MRAVENCE

Elegantně a rychle hřebíčkem. Tohle koření mravenci jaksi nemusí. Takže jim ho nasypeme do cestičky, třeba i na okenní parapety, balkon nebo do rohů místnosti. Mravenci zmizí a navíc bude byt krásně vonět jako o Vánocích.

ZBAVTE SE RYBENEK

Nemají rády vůni levandule a citrusů, takže v koupelně nakapte trochu aromatického oleje. Můžete tam také na noc umístit na kus papíru nastrouhaný brambor. Ráno najdete rybenky pod ním a lehce je vyhodíte. Stejným lákadlem je sádra rozprášená na vlhkém bavlněném hadříku.

OBTÍŽNÉ VINNÉ MUŠKY

Na ty platí jen past. Vezměte hodně zralý kus ovoce, na druhu nezáleží. Umístěte ho do misky a přikryjte listem papíru a pevně ovažte. Pak udělejte do víčka několik dírek nůžkami na nehty. Mušky, přilákané vůní ovoce, vlezou dovnitř, ale cestu ven už nenajdou.

PROTI VOSÁM BAZALKU

Čerstvou, prosím. V době kdy jsou vosy nejčilejší to nebude žádný problém. Postavte si ji na stůl v kuchyni, ale překážet nebude ani v dětském pokoji. Vosy udrží v uctivé vzdálenosti a vy budete mít klid.

NA PEČENÉ KUŘE S PIVEM

Kdo má rád pěknou křupavou kůrčičku zlatavé barvy, měl by v misce smíchat trochu piva se lžičkou medu. Směsí pak budeme potírat kuře. Nebojte se, že bude kůrčička chutnat sladce, naopak překvapí vás svou delikátností.

BRAMBORY, JAK MAJÍ BÝT

Aby se nerozvařily, pomůže jednoduchý trik. Do vody přidejte trochu tuku, postačí kousek másla. Chuti brambor neuškodí a pomůže je uchovat pěkně pevné.

OPEČENÉ A KŘUPAVÉ

Brambory ještě jednou a jinak – pokrájejte je na plátky a hoďte na rozpálený tuk na pánev. Poprašte trochou mouky, obraťte a znovu poprašte. Osolte, přidejte cibuli nebo další přísady podle chuti.

ABY NESTŘÍKAL TUK

Pokud milujete smažená jídla, pak asi pořád čistíte sporák poprskaný tukem. Jak si ušetřit práci? Rozpálený tuk v pánvi trochu osolte, stříká pak méně.

PŘÍLIŠ MNOHO PEPŘE

Utrhla se vám, řečeno lidově, ruka s pepřem a jídlo je stěží požívatelné? Nebojte, zachránit se to ještě dá. Nakrájejte dvě jablka na kostky a přihoďte do hrnce. Chvíli povařte a uvidíte, že se ostrost chuti zmírnila.

DŽUS VYLEPŠÍ OMÁČKU

Šťáva z pečínky dostane báječný šmak jednoduchým trikem: na pánvi necháme zezlátnout trochu cukru a zalijeme ho kapkou jablečného džusu. Rozmícháme, aby se cukr pořádně rozpustil a pak přidáme k vypečené šťávě.

NA MARCIPÁN SE STRUHADLEM

Pokud chcete touto pochoutkou vylepšit těsto, nespoléhejte na to, že marcipán je měkký a snadno ho zapracujete. Raději ho nastrouhejte. Tak se vám bude lépe hníst a v testě bude rovnoměrněji rozdělen.

OŘÍŠKOVÝ ZÁZRAK

Chystáte mleté ořechy do těsta? Pak ještě chvíli zadržte a nasypte je honem na pánev. Krátce orestujte, nechte vychladnout a pak použijte. Ořechové aroma bude intenzivnější.

ZÁZVOR DO TĚSTA

Nemusí ho být moc, jen přejeďte čerstvým zázvorem dvakrát po struhadle a přidejte ho do kynutého těsta. Dokáže s ním dokonalé divy. Těsto bude chutnější a navíc lépe stravitelné, což pocítí zejména žlučníkáři.

VYČISTĚTE TERMOSKU

Zázračně snadno a bez drhnutí to jde pomocí syrových brambor. Prostě je oloupejte, pokrájejte nadrobno a nasypte do termosky. Pak ji uzavřete a pár minut s ní pěkně třeste, skoro jako byste připravovali koktejl. Brambory vysypte, termosku vypláchněte a kochejte se leskem uvnitř.

A JEŠTĚ JI NAVOŇTE

Také vám vadí, jak časem přijímá nepříjemné zápachy, kterých se nejde zbavit? Vezměte použitý filtr na kávu – stopy kávy jsou žádoucí – navlhčete ho a vložte do umyté termosky. Uzavřete a nechte dva dny působit. Pak termosku vyčistěte, bude po zápachu.

CITRON DO MIKROVLNKY

Nakrájejte citron na plátky, vložte do vhodné misky, přilijte z poloviny vodu a vložte do mikrovlnky. Na 5 až 7 minut ji zapněte. Pak misku zase vyndejte a můžete čistit. Díky citrónové páře jde špína z trouby lehce setřít hadříkem nebo houbičkou.

PLASTOVÁ FOLIE NA SPORÁKU

Stane se, že se vám na varnou desku přilepí kousek plastové fólie. Drží pevně, takže co s ní? Pomoc je snadná. Vezměte odlakovač na nehty a tampon. Fólie půjde lehce odstranit. Sporák pak ještě umyjte čistou vodou.

ABY SE MRAMOR LESKL

Mramorové desky bývají i při dobré údržbě matné a vypadají, že na ně nemáme moc času. Což se změní, když na ně vezmete sprej s leštícím voskem na auta. Mramor pak bude vypadat báječné a lehce se z něj bude stírat prach.

RÝŽE DO VÁZY

Po pár dnech zanechává každá kytice ve váze nepěknou břečku. Ta se špatně čistí, pokud je váza úzká a další kytici ohrožuje zahníváním. Co s tím? Vodu vylijte, do vázy nasypte trochu rýže (nevařené) a několik minut vázou pořádně třepte. Poletující rýže ji dokonale vyčistí.

ČISTÉ ŠÁLKY

Černý čaj zanechává v šálcích povlak, který se dá jen s námahou odstranit. Pokud chcete, aby byly zase jako nové, vezměte sůl, nasypte do šálku a nasucho vydrhněte.

POLITÝ KOBEREC

Pokud mate máte dítě, pak využijte úžasnou sací sílu současných plenek. Na vylitý džus nebo čaj plenku okamžitě přitiskněte a tekutina je rázem pryč. Pak už jen hadrem dočistěte.

PERŠAN V PLNÉ KRÁSE

K té mu dopomůžete kyselým zelím (nikoliv sterilovaným). Libru zelí poházejte po koberci a košťátkem dobře promeťte. Nechte vyschnout a vyluxujte. Barvy zazáří v nové svěžesti.

LESKLÉ LISTY

Pokojové květiny s velkými listy bez chloupků budou vypadat naprosto úchvatně, když listy otřeme hadříkem namočeným v pivě. Ale musíte ho dobře vyždímat, aby piva nebylo moc a neucpalo póry na listech.

BRAMBOROVÉ HNOJIVO

Až uvaříte brambory, vodu slijte stranou a počkejte, až vystydne. Pak jí zalijte vaše pokojové květiny. Prospěje jim to a budou se mít k světu.

SVÍČKY HOŘÍ DÉLE

...když je necháme zmrznout. Prostě je uložíme do mrazáku a necháme je tam třeba měsíc. Doba hoření dortových svíček se tak prodlouží až trojnásobně.

PRYČ S VOSKEM

Pozůstatky na svícnech bývají problém. Když vosk nebo parafín ztuhne, dají se větší kusy odlomit, na zbytek vezměte fén. Foukejte horký vzduch tak dlouho, dokud zbytek svíčky nezměkne, a pak ho vytřete papírovou utěrkou.

ODLEPUJEME PLAKÁT

Ať už ho máte na bílé zdi nebo třeba na tapetách, vždycky hrozí, že kousky lepenky zanechají stopy. Což nemusí být, pokud popadnete fén a horkým vzduchem lepenku změkčíte. Pak se dá lehce sejmout.

Prepare Spiritually, Too

During Advent, we have two kinds of preparations: physical and spiritual.

The physical preparation is very obvious with our senses. We see Christmas decorations being put up like lights, trees, and nativity scenes. We hear Christmas music being played over the radio. We see malls getting packed with shoppers and long lines at the cash registers.

In the Philippines, where I was born and raised, you will see children going from house to house singing Christmas carols. Festive lights in the form of a star are displayed on practically every house. Variations of different sweet delicacies like rice cakes are sold outside the church after the Dawn Mass.

But let us not forget to prepare our heart and soul by doing a little bit of introspection. How is my relationship with God, with others, and with myself? How is my prayer life? When was the last time I went to confession?

If we do these spiritual preparations, we will celebrate the birth of our Lord with more meaning. We will be able to sing our Blessed Mother's song of praise, "My soul proclaims the greatness of the Lord; my spirit rejoices in God my savior."

My friends, may this Advent season strengthen our relationship between God and His people that is mirrored in our relationships with spouses, children, family and friends. May we speak tenderly to each other amidst the rush of the season and transform the shopping days till Christmas into the true Advent of Christ.

Fr. Joel Lopez,
St. Bernadette Church, Rockford

We, Too, Must Obey

We are at the threshold of realizing our joyful expectation, namely the nativity, which fulfills the ancient prophecy concerning Imman'u-el (God with us), giving us the incarnate word, God-made-man, to dwell among us. Joseph's obedience of faith is a potent stimulus of this fulfillment in the Divine plan. "He did as the angel. commanded" (Mt 1:24).

His acquiescence to God's will reminisces Abraham's obedience of faith as well as Mary's fiat - "Let it be done to me according to your word," and prefigures Jesus' submission - "Thy will, not mine be done."

The first reading from Isaiah on the fourth Sunday of Advent contrasts this obedience of faith with King Ahaz's disobedience. Ahaz, in disobeying God's call to ask for a sign, wanted to justify his obstinacy saying, "I will not ask. I will not put the Lord to the test."

The coming of Jesus brings joy and peace, but in order to experience this joy in our hearts we must imitate Joseph's submission to God. This obedience of faith makes possible the divine intervention in our human history. To realize our Advent hopes and joyful expectations, let us imitate the obedience of Joseph, chosen by God to protect our Mother Mary and our Lord Jesus Christ, who also submitted to God's will through obedience of faith.

Fr. Godwin Asuquo
St. Mary Church, Maple Park

The Observer
November 19, 2010

HLASY NÁRODA - VOICES OF THE NATION - Měsíčník České Misie v Chicagu - Vydává Česká Misie - náboženské a kulturní středisko 9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513. Mobil: (708) 533 - 1050, Telefon + Fax: (708) 255 - 5117, E-mail: velehradchicago@comcast.net Řídí: Mons. Dušan Hladík s redakční radou. Adresa: HLASY NÁRODA 9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513. Roční předplatné (12 čísel) – USA osobní odběr 30.00 USD, USA poštou 1.třída 40.00 USD, Canada letecky 40.00 USD, Cizina letecky 55.00 USD. Jednotlivé číslo 2.50 USD. Nevyžádané rukopisy se nevracejí, redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. V otázkách soukromých zjevení, která dosud nebyla schválena církví, se plně podřizujeme definitivnímu rozhodnutí církevní autority.

The Golden Metropolis in the heart of Europe

The Islands of Prague

The River Vltava has been for centuries, even millenniums, a turbulent river, shifting restlessly in its bed, frequently changing drastically its course. In medieval times it had a tendency to avoid the great bend under the Prague Castle and taking a shortcut through the Old Town, much to the dismay of its citizens. The problem could only be solved by raising the level of the land which turned the ground floors of many buildings into basements. Material brought down by the river would form islands that would change their shape, but at the same time furnish fertile soil suitable for planting of shady trees. The islands became attractive parks and convenient centers of recreation.

There are 8 islands that from a small archipelago of the Vltava River as it meanders its way through Prague. As we walk downstream along the embankments of Vltava we will first encounter the Imperial Meadow (Císařská louka). This island has a significant history; it was here where King Václav II (1278 – 1305) held its coronation banquet. A local historian estimated that there were 191,000 horses present at that occasion. (No estimate was given as to the length of time or the number of servants needed to complete the cleanup!) Nowdays the island is used as a starting point of various water competitions. On one occasion the island became a huge auditorium, when Bedřich Smetana's opera Libuše was performed on the Vyšehrad hill with the famous Ema Destinová assuming the title role. Karel Hašler immortallized the Imperial Meadow in his nostalgic song "On the Imperial Meadow a line of poplars stand" ("Na Císařské louce stojí řada topolů").

Rower's Island (Veslařský ostrov) is closer to the right bank of Vltava and was created artificially. An old river boat was sunk there to capture river deposits. Nowdays, this is the location where water from the Vltava River is pumped by the nearby Podoli waterworks to be purified and used by the city of Prague.

Slavonic Island (Slovanský ostrov) – During the 19th century this island was the center of Czech patriotic and social life. The original popular pub was rebuilt in the 1820's into a large hall where world renowned music composers and performers, such as violin virtuoso Jan Kubelík and composers Hector Berlioz, Franz Schubert, Franz Liszt, Pete Iljič Čajkovskyj and Richard Wagner gave concerts of their own works. In 1878 Antonín Dvořák held his first concert here while in 1888 the complete symphonic cycle My Fatherland (Má vlast) by Bedřich Smetana was premiered here. In 1841 the first steam locomotive was introduced to the public at this location. The original name Žofín given to this island was in recognition of Emperor Franz Joseph II's mother Sophia (Žofie). However, this island gained its title "Slavonic" from the historically significant Slavonic Congress held here in 1848.

The Shooters' Island (Střelecký ostrov) belonged originally to the Johanité order who had a fort built there. It is situated on a level with the National Theater, directly under the Legions' Bridge (Most legií). Archers began to practice here and this tradition continued after the firearms were invented. During the rule of Emperor Charles IV (Karel IV.) the Crown assumed ownership of the island which was also used for growing hops. The first meeting of the gymnastic and patriotic Sokol organization was held there with 720 gymnasts. The island is accessible by a staircase leading from the middle of the bridge. Nowdays the island is used for various cultural venues and concerts held in the building constructed in 1812.

Children's Island (Dětský ostrov) – Once this island which lies approximately on a level with the Slavonic and Shooters' Islands, but near the left riverbank was called Maltézský, Hykšův, Jewish and Primátorský (Mayor's) Island. The current name, Dětský ostrov, is based on the children's mall built between WW1 and WW2. Every year on All Souls' Day a riverboat sails upstream and back downstream as for as the Chase Island (Štvanice). After this river journey the boat is anchored and the ship crew lay a wreath by a statue symbolizing the Vltava River to commemorate all who have perished in the river. The statue of the Vltava River is accompanied by figures o 4 girls symbolizing the Vltava's tribute ries, the rivers Berounka, Sázava, Lužnic and Otava.

Chase Island (Štvanice) – This island i supporting Hlávkův Bridge and the lon railway viaduct and got its name from th chases that used to be held here. The typ of hunting was rather peculiar. Butche dogs were used and the prey was a donke or a deer. Sometimes bear baiting too place where the bears were enticed t climb slippery posts garnished with sausa ges and raw meat. These cruel entertain ments were finally banned in 1805. Toda the island contains world famous tenni courts and an ice skating stadium.

Libeň Island (Libeňský ostrov) – This i in reality a peninsula with a dockyard, als known under its second name, Maniny There were plans to build a large sport stadium here, which were delayed b cathastrophic floods of 2002.

Troja or Imperial Island (Trojský neb Císařský ostrov) – The last and the larges island is located between the Stromovk Park and the Prague Zoo. It emerged a the turn of the 20th century after the con struction of a sluice (1899 – 1902). It mea sures 29,000 square meters and loday houses a waste water treatment plant. He re the Vltava River takes back after clean sing the polluted waters that were pumpe into this plant. The real technical miracl is the city sewage network which mea sures 2,360 kilometers.

Kampa Island – This is sometimes con sidered and island, sometimes a peninsula because it is separated from the Lesse Quarter (Malá Strana) riverbank by th Devil's Stream (Čertovka), a narrow branch of the Vltava River. Since we fea tured Kampa in great detail in the Octobe issue of Voices of the Nation we shall say farewell to our readers with best wishe for peaceful and meaningful Christma holidays and a healthy and prosperou New Year 2011.

Tony Jandáček

Photo on back page:
The Shooters' Island and the Slavonic Island

